ΔΡΧ.7

BUD SAGENDORF

222

ΠΟΠΑΪ

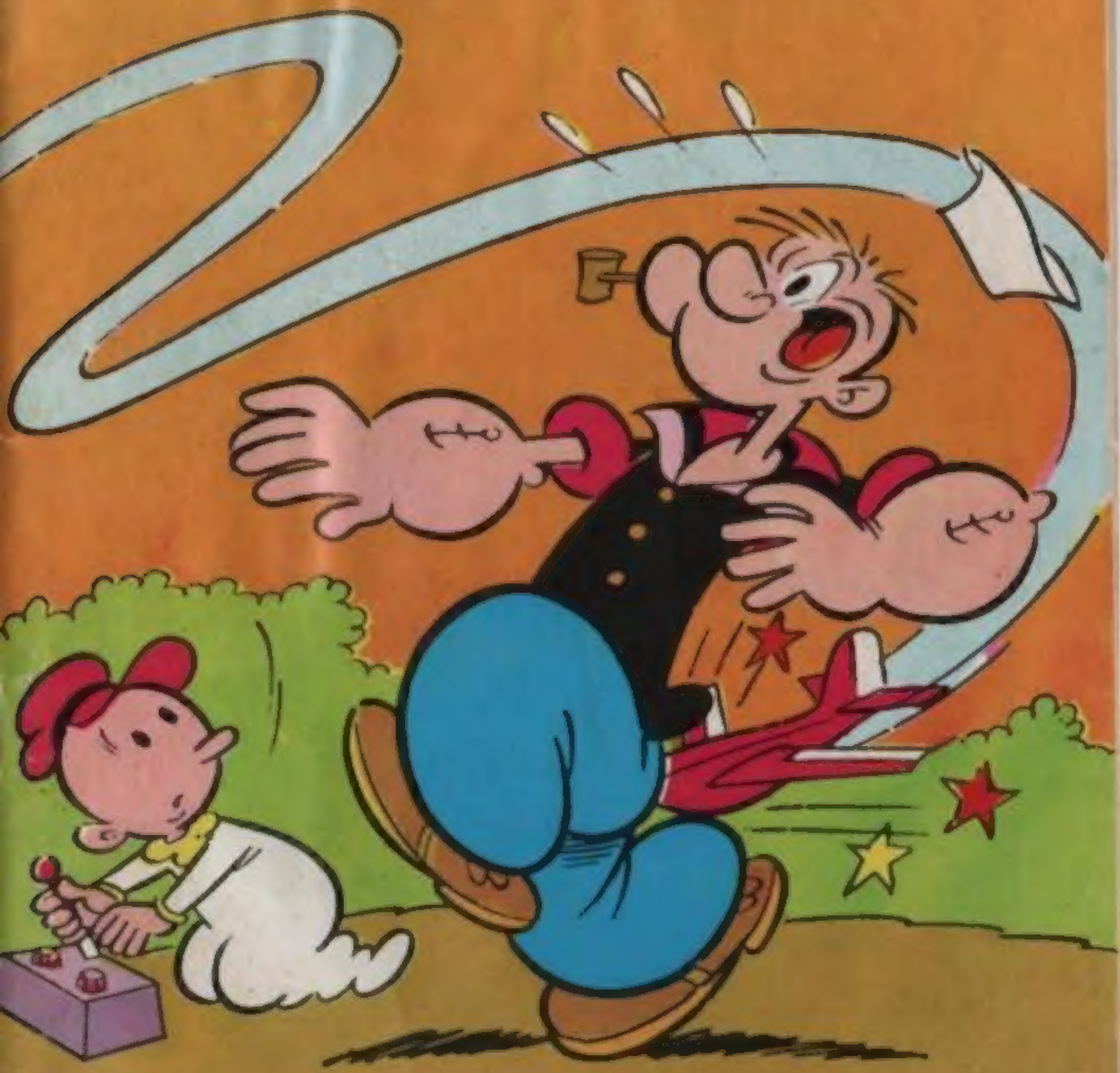

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - ΠΗΔΑΛΙΟ ΠΡΕΣΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΦΙΚΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ «ΠΟΠΑΫ»

Ο ανήλικος, ο θρυλικός κιθαρίστας, το απίθανο γουρούνι και οι νέες καταπληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑΫ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Ε΄ΑΡΙΘ. 222- ΔΡΧ 7- 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1977

Λυκαβηττού 1γ - Αθήναι 135
τηλέφ. 638.842 - 638.668

Τμήματα ενηλικιώσεως
Ορφέως 130-132 - Ρουφ.
τηλέφ κέντρον 32 50 300

Εκδότης Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ιφικράτους 4 - Αθήναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

DRAGOUNIS publisher
JOHN G. DRAGOUNIS & SONS LTD
14 Lycavittou street - Athens - 135

Διευθυνσις συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Εκδοτικα στοιχεια
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Ο.Ε.

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Θ Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40-42

Απαγορεύεται κάθε δανεισμός

© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΤΗΣ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΩΣ

ΕΙΜΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΝΑ ΔΩ ΤΙ ΦΤΙΑΧΝΕΙ Η ΜΑΜΑ ΜΟΥ!

ΖΗΤΩ! ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑ! ΝΑ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΥ ΕΦΕΥΡΕΣΗ!..
Ε ΤΙ! ΤΙ ΕΙΝΑΙ;

ΕΙΝΑΙ Η ΜΗΧΑΝΗ ΠΟΥ ΘΑ ΜΑΣ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΠΑΥ!..
ΚΑΙ ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ;

ΘΑ ΤΟΥ ΔΕΙΞΩ ΑΜΕΣΩΣ ΠΗΓΑΙΝΕ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ!
Ε; ΜΟΝΟΙ ΜΟΥ;

ΒΕΒΑΙΩΣ! ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΟΥΜΕ ΤΗ ΜΗΧΑΝΗ ΣΤΗ ΝΗ ΜΟΥ!
ΟΥΑΠ!

ΜΑ ΤΟΥΣ ΧΙΛΙΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΥΣ! ΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ!

ΜΑ ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΩ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΩ ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ;

ΕΦΤΑΣΑ!

Ο ΜΠΡΟΥΤΟ ΕΦΤΑΣΕ! ΑΙ ΒΑΛΩ ΜΠΡΟΣΤΑ!

ΑΡΧΙΖΩ ΝΑ ΜΗ ΝΟΙΩΘΩ ΚΑΛΑ ΕΔΩ! ΚΑΝΕΙ ΖΕΣΤΗ! ΚΑΙ...

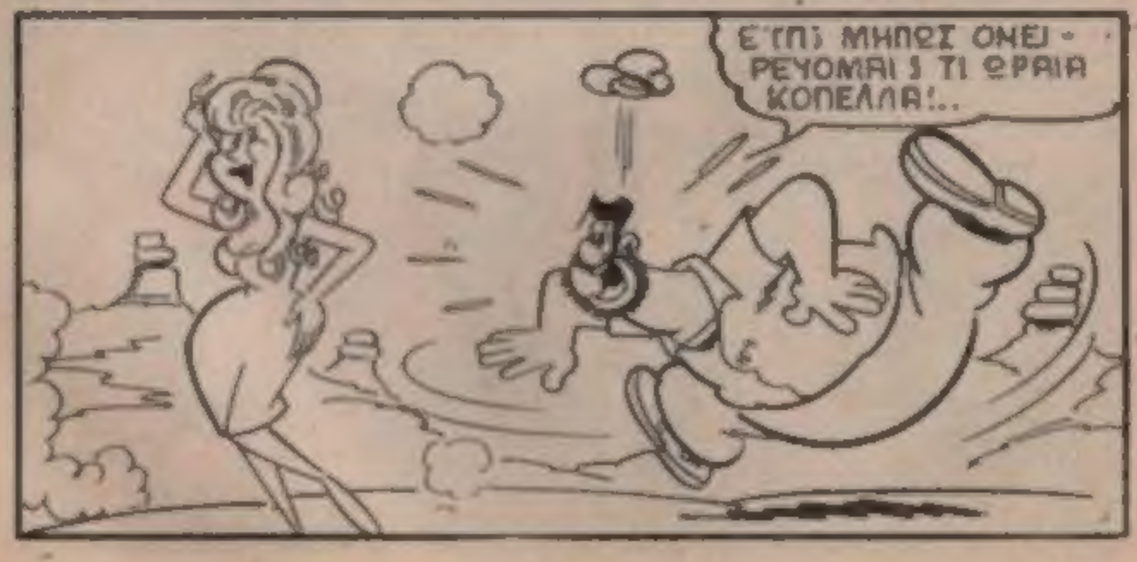
Ε ΤΙ; ΜΗΠΩΣ ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ; ΤΙ ΩΡΑΙΑ ΚΟΠΕΛΛΑ!..

ΒΟΗΘΕΙΑΑΑ! ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΘΗΚΕ ΙΕ ΠΟΠΑΥ! ΤΙ ΙΗΜΑΙΝΟΥΝ ΑΥΤΑ;

ΤΩΡΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΗΚΕ! ΜΠΛΟΥΜΠ! ΘΑΤΑΝ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ!

Ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ ΠΑΙΖΕΙ ΑΣΧΗΜΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ! ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΣ ΓΥΡΙΣΩ ΣΠΙΤΙ!

ΜΑΝΤΕΨΕ ΤΙ ΜΟΥ ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ!
ΒΙΔΕΣ ΜΙΑ ΟΜΟΡΦΗ ΚΟΠΕΛΛΑ ΠΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΘΗΚΕ ΙΕ ΠΟΠΑΥ!

ΕΙ! ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟ ΣΕΡΕΙΣ ΕΣΥ; ΑΥΤΑ ΗΤΑΝ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ!
ΝΑΙ, ΑΛΛΑ ΤΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑ ΕΓΩ ΜΕ ΤΗ ΜΗΧΑΝΗ ΜΟΥ!

ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗ ΕΝΑ ΙΧΕΔΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΒΑΛΗ ΟΣΟ ΜΑΚΡΥΑ ΘΕΛΩ!..

ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΗΧΑΝΗ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΠΑΥ!

ΑΙΓΗ ΩΡΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ...
ΕΠ! ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ!
DIIINK

Ω, ΓΕΙΑ ΣΟΥ, ΟΛΙΒ! ΤΙ ΝΕΑ;

ΘΑ ΧΑΡΩ ΝΑΡΘΕΙΣ ΝΑ ΦΑΣ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ, ΣΗΜΕΡΑ!

ΧΜΜ... ΔΕΧΟΜΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΟΥ! ΘΑΘΕΛΑ ΛΙΓΟ ΣΠΑΝΑΚΙ!..

ΜΑ ΣΕΒΑΙΑ! ΘΑ ΤΟ ΜΑΓΕΙΡΕΨΩ ΟΠΩΣ ΙΟΥ ΑΡΕΣΕΙ!..
ΧΕ!ΧΕ!

ΠΑΩ ΑΜΕΣΩΣ ΣΤΗ ΚΟΥΖΙΝΑ ΝΑ ΤΟ ΕΤΟΙΜΑΣΩ!

ΒΟΗΘΕΙΑ! ΤΙ ΕΓΙΝΕ;
ΣΟΥΠΑ!

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΤΥΧΕ!

ΔΡΟΜΟ!.. ΔΕΝ ΒΛΕΠΩ ΤΙΠΟΤΑ ΑΛΛΟ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΣΠΙΝΑΚΙ!..

ΟΛΙΒ! Ε.Τ.!.. ΟΛΙΒ... ΩΡΑΙΑ! ΠΟΥΕΣΑΙ;

ΜΠΑ! ΘΕΣ ΝΑ ΜΟΥ ΠΑΙΞΕΙΣ ΤΟ ΚΡΥΦΤΟΥΛΙ;

ΑΧ! ΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑ!..
ΣΤΑΚ!
ΖΟΥΙΤ!

«ΤΗΝ ΟΛΙΒ ΤΗΝ ΑΠΗΓΑΓΑΝ! ΑΝ ΘΕΣ ΝΑ ΤΗΝ ΙΔΕΙΣ ΠΗΓΑΙΝΕ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ!

ΓΚΡΡΡ! ΑΧ ΚΑΙ ΝΑ ΠΕΣΕΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΟΥ Ο ΑΠΑΓΩΓΕΑΣ ΤΗΣ!

ΔΡΟΜΟΟΟ! ΑΝ ΤΟΝ ΠΙΑΣΩ ΘΑ ΤΟΝ ΚΑΝΩ ΜΕ ΤΑ ΚΡΕΜΜΥΔΑΚΙΑ!

ΧΕ!ΧΕ! ΤΟΧΑ-ΨΕ Ο ΒΛΑΚΑΣ!..

ΟΛΑ ΕΝ ΤΑΞΕΙ, ΜΑΜΑΚΑ! Ο ΠΟΠΑΥ ΤΡΕΧΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΡΗΜΟ!
ΩΡΑΙΑ!

ΧΙ! ΧΙ! ΘΑ ΒΟΗΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥ ΝΑ ΒΓΑΛΟΥΜΕ ΑΠ' ΤΗ ΜΕΣΗ ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΣΟΥ!

ΕΦΤΑΣΑ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ! ΑΡΑΓΕ ..ΠΟΥ ΝΑΝΑΙ Η ΟΛΙΒ 3

ΧΜΜ... ΔΕΝ ΒΛΕΠΩ ΤΑ ΙΧΝΗ ΤΗΣ!..

ΜΑ ΤΙΣ ΧΙΛΙΕΣ ΠΙΠΕΣ! ΝΑ ΤΗΝ!.. ΘΑ ΠΝΙΓΗ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ!..

ΜΗ ΦΟΒΑΣΑΙ, ΟΛΙΒ! ΘΑ ΣΕ ΣΩΣΩ ΕΓΩ!..

ΕΡΧΟΜΑΙ, ΚΟΥΚΛΑ ΜΟΥ!

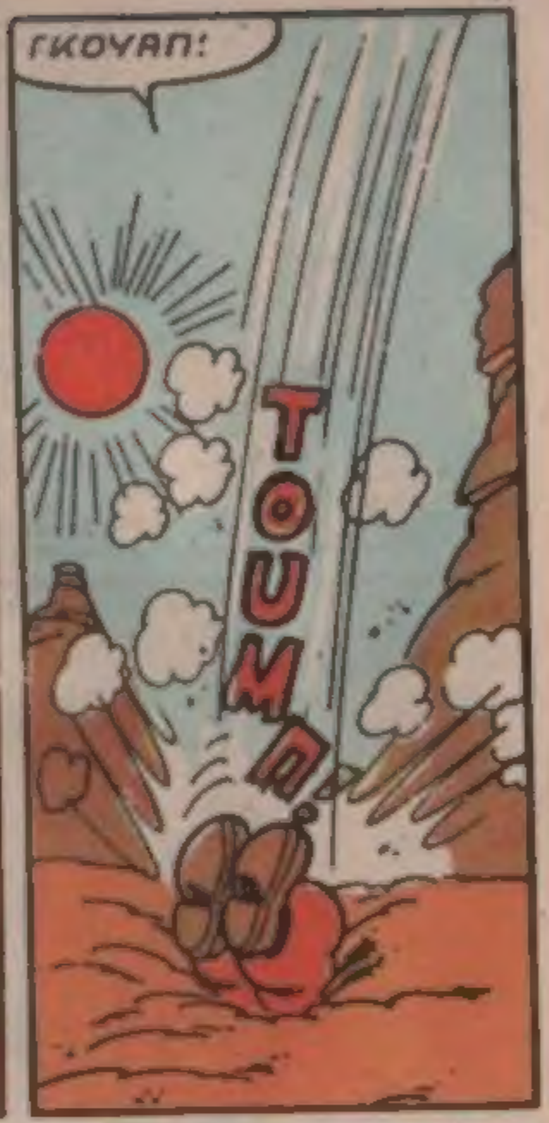
ΓΚΟΥΑΠ!
TOUMΠ!

ΑΑΧ! ΑΧ! ΑΧ!

ΧΟΥ! ΧΟΥ! ΒΟΥΛΙΑΞΕ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ!
ΩΡΑΙΟ ΚΟΛΠΟ ΜΑΜΑΚΑ!

ΒΑΖΕΙΣ ΑΥΤΕΙ ΤΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΙ ΣΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΚΑΙ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΟΛΙΒ!
ΕΙΣΑΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ!
ΟΧ! ΟΧ! ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΚΙ ΜΟΥ!
ΜΑ... ΤΙ ΕΓΙΝΕ; ΜΟΥ ΦΑΝΗΚΕ ΟΤΙ ΕΙΔΑ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΜΕΣΑ ΤΗΝ ΟΛΙΒ ΚΑΙ...
ΘΑΤΑΝ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ ΦΑΙΝΕΤΑΙ!..
ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΩ ΝΑ ΨΑΧΝΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΙΒ!..
ΟΛΙΒ!.. ΟΛΙΒ!.. ΠΟΥ ΣΑΙ;

ΕΧΕ! ΤΩΡΑ ΘΑ ΤΟΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΛΑΚΑ!
ΘΑ ΔΙΚΗΓΟΡΗΣΟΥΜΕ ΠΟΛΥ!
Ε'ΓΩ!
ΞΙΤΕ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΠΗΓΑΓΕ ΤΗΝ ΟΛΙΒ, ΤΗΝ ΕΚΛΕΙΣΕ ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΚΛΟΥΒΙ! ΧΜΜ...
ΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΜΟΥ ΘΑ ΛΥΓΙΣΩ ΤΑ ΣΙΔΕΡΑ ΚΑΙ...
ΓΚΡΑΟΥΡΡ!
ΒΟΗΘΕΙΑ! Μ' ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΛΕΟΝΤΑΡΙ! ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ!

ΓΚΡΡ!
ΟΥΡΚ!
ΟΧΙ!

ΩΧ! ΩΧ' Η ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΟΛΙΒ ΗΤΑΝ ΠΑΛΙ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ· ΑΛΛΑ ΤΟ ΛΕΟΝΤΑΡΙ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΟ!

ΓΚΡΡΡ!
ΑΑΧΜ!

ΧΑ! ΧΑ! ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΙΔΕΑ ΝΑ ΒΑΛΩ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΟΥΒΟ ΜΕ ΤΟ ΛΕΟΝΤΑΡΙ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ!

ΑΧ! ΜΕ ΚΥΝΗΓΑΕΙ Η ΜΟΙΡΑ ΜΟΥ!

ΜΑ ΔΕΝ ΘΑ ΤΑ ΒΑΛΩ ΚΑΤΩ! ΔΕΝ ΘΑ ΦΥΓΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΠΡΙΝ ΒΡΩ ΤΗΝ ΟΛΙΒ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΩΣΩ ΜΕΡΙΚΕΣ ΓΡΟΘΙΕΣ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΜΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΛΑΜΠΙΚΑΡΕΙ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΜΟΥ!
ΜΠΟΜ!
ΜΠΟΜ!

ΧΜΜ... ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗΝ ΟΝΕΙΡΕΥΤΩ ΠΙΑ ΤΙΠΟΤΑ! ΑΧ! ΜΑ... ΝΑ Η ΟΛΙΒ ΜΟΥ!..

ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΙΣΘΗΤΗ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΕΝΗ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ!..

ΜΑ ΤΙ ΧΙΛΙΕΣ ΠΙΠΕΙ... ΜΙΑ ΑΓΕΛΟΙ ΑΓΡΙΟΓΑΤΟΙ ΘΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΕΘΟΥΝ!..

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΙΩΞΩ ΠΡΙΝ ΤΗΣ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΚΟ!..

ΑΧ! ΜΑ ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΒΙΣΩΝΕΣ!..

ΒΟΗΘΕΙΑΑΑ!

ΡΟΥΜΠΑ! ΡΟΥΜΠΑ

ΟΧ! ΟΧ! ΠΟΣΟ ΤΗ ΓΛΥΤΣΑΡΑ ΕΙΝΑΙ ΘΑΥΜΑ!

ΧΟΥΧΟΥ! ΤΟΥΣΕΡΑ ΟΤΙ ΘΑ ΠΕΡΝΟΥΣΑΝ ΒΙΣΩΝΕΣ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΕΤΟΙΜΑΣΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟ-ΓΑΤΟΥΣΕΣ!..

ΟΥΡΤΚ!.. ΟΙ ΒΙΣΩΝΕΣ ΠΕΡΑΣΑΝ ΚΙ' Η ΟΛΙΒ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΕΔΩ!

ΑΑΑΧ! ΕΙΧΑ ΠΑΛΙ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ!.. ΤΡΕΛΑΘΗΚΑ! ΤΡΕΛΑΘΗΚΑ!

ΚΑΠΟΙΟΣ ΤΑΧΕΙ ΒΑΛΕΙ ΜΑΖΙ ΜΟΥ!..

ΦΟΒΑΜΑΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΞΑΝΑΔΩ ΠΙΑ ΤΗΝ ΟΛΙΒ! ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΖΗΣΩ! ΑΧ!

ΚΟΙΤΑ ΤΟΝ ΠΟΠΑΥ: ΕΙΠΑΙΑΝ ΤΑ ΝΕΥΡΑ ΤΟΥ! ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΕΙ ΑΛΛΟ!

ΕΙΣΥ ΘΑ ΤΟΥ ΔΩΣΕΙΣ ΤΗ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ, ΜΠΡΟΥΤΟ!..

ΣΤΗ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΟΥ, ΜΑΜΑ

ΧΙ! ΧΙ! ΔΕΝ ΤΟΝ ΦΟΒΑΜΑΙ ΠΙΑ ΤΟΝ ΠΟΠΑΫ!

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ Ν'ΑΝΤΙ-ΔΡΑΣΕΙ!

ΘΑ ΣΕ ΚΑΝΩ ΝΑ ΠΑΡΑ-ΜΙΛΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΞΥΛΟ!..
ΟΛΙΒ! ΠΟΥΣΑΙΙ!

ΝΑ! ΝΑ! ΝΑ!
ΤΟΥΜΠ!
ΤΟΥΜΠ!

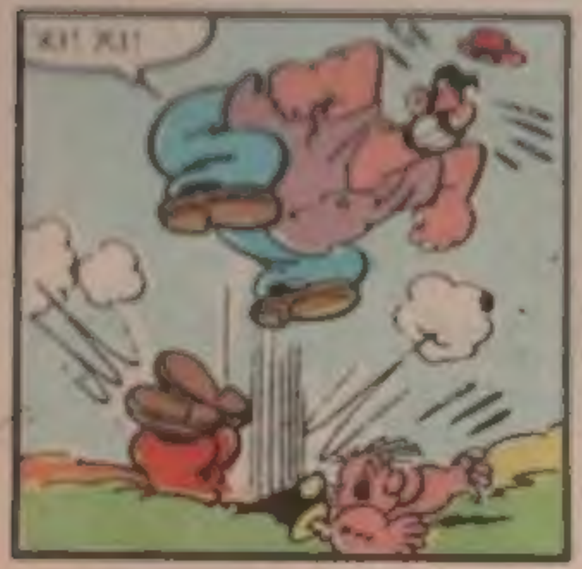
ΧΙ! ΧΙ!

Η ΜΑΓΙΣΣΑ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΗΚΕ: ΘΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΩ ΝΑ ΛΥΘΩ...

ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑ! ΙΙΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙΡΟΙ ΝΑ ΣΩΣΩ ΤΟΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΜΟΥ!

ΘΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΩ ΝΑ ΤΟΥ ΣΤΕΙΛΩ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΗΜΕΙΩ-ΜΑ!..

ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΤΟ ΔΗ Ο ΠΟΠΑΫ!

ΧΟΥ! ΧΟΥ! ΔΕΝ ΕΧΩ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙ ΤΟΣΟ ΑΛΛΗ ΦΟ-ΡΑ!

Είσαι δύσκολη γυναίκα Ολιβιέ. Εγώ θέλω μόνο να βρίσκομαι δίπλα σου μόρτισσα, Ολιβ.
ΕΠΑ! ΜΗΠΩΣ ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ;

ΑΑΑΧ! ΟΧΙ!
ΓΟΡΙΛΛΑ
ΟΛΙΒ! ΣΕ ΣΑ-ΝΑΒΡΙΣΚΩ! ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ!
ΠΟΠΑΥ ΜΟΥ!
ΚΑΙ ΓΩ, ΝΑΥΤΑ-ΚΙ ΜΟΥ!
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΤΟΥ ΔΙΝΩ ΕΓΩ ΤΩΡΑ! ΟΥΧ!
ΑΧ ΑΧ
ΟΥΡΓΚ!
ΓΚΛΟΥΠ
ΓΚΟΥΑΠ!
ΚΡΑΚ

ΑΑΑΟΥΧ' ΚΟΙΤΑ'
ΔΡΟΜΟΔΟΟ Α!

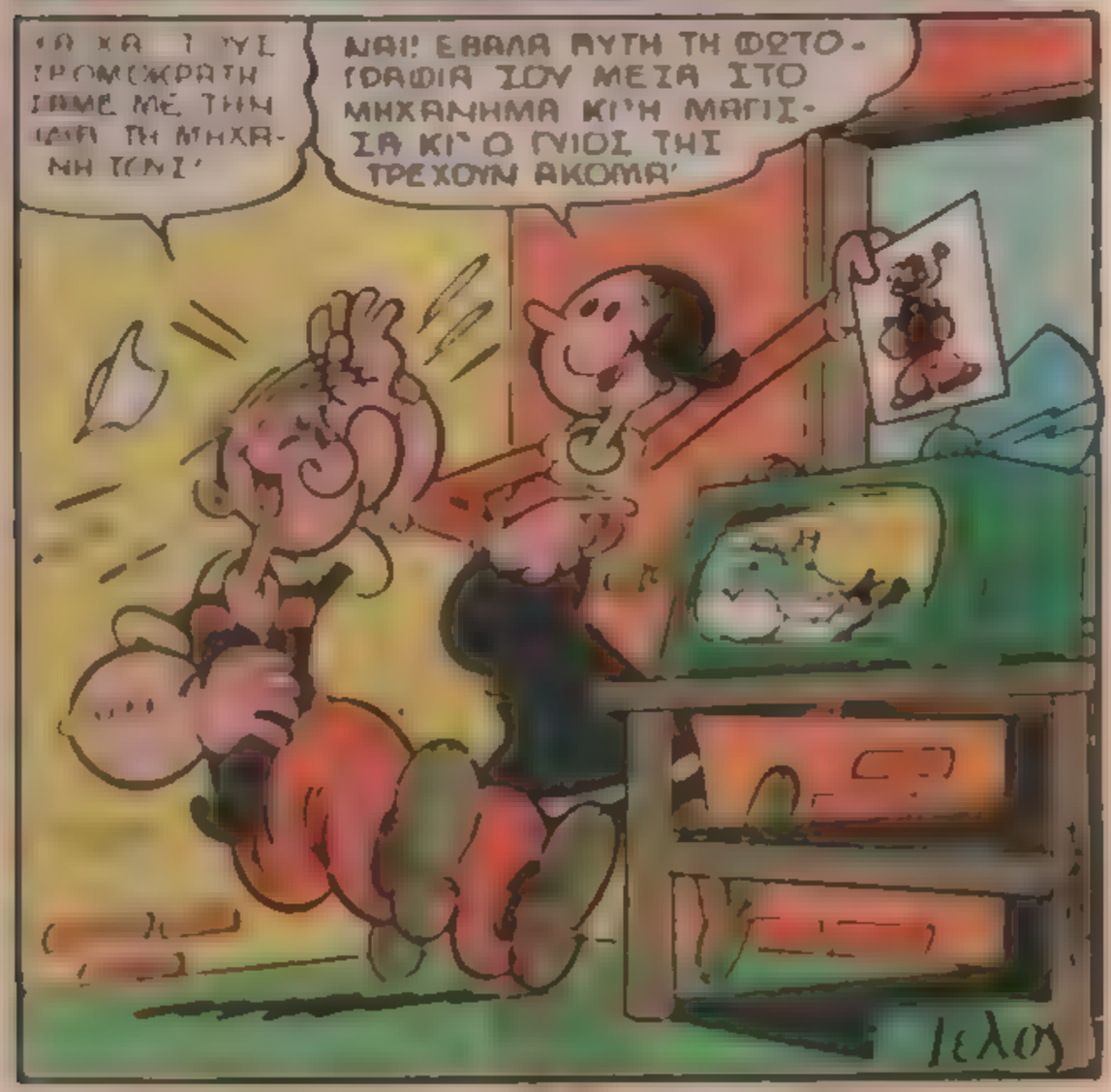
ΝΑΙ! ΕΒΑΛΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΩΤΟ-
ΓΡΑΦΙΑ ΣΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΟ
ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΚΙ'Η ΜΑΓΙ-
ΣΑ ΚΙ' Ο ΓΥΙΟΣ ΤΗΣ
ΤΡΕΧΟΥΝ ΑΚΟΜΑ'
ΤΕΛΟΣ

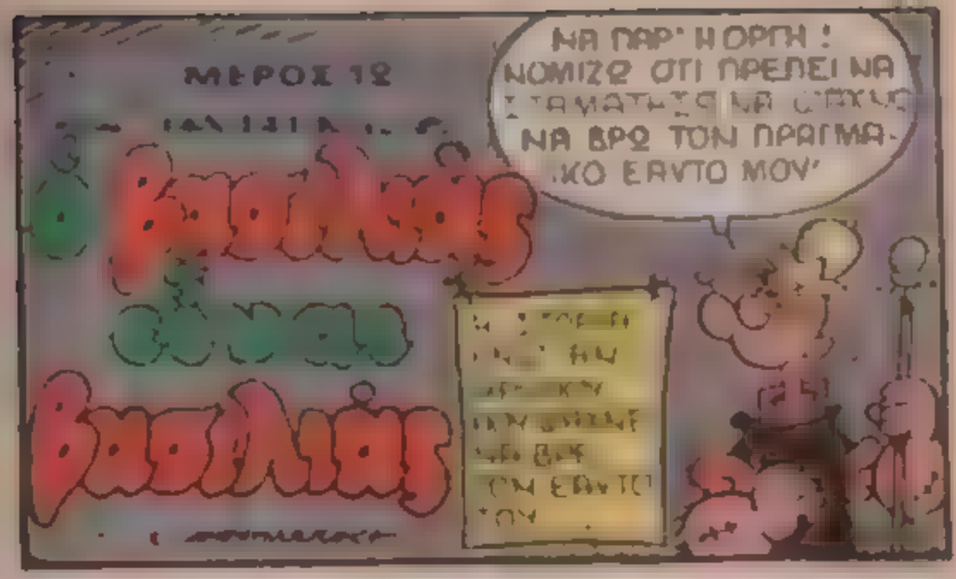
ΜΕΡΟΣ 12
ΝΑ ΠΑΡ' Η ΟΡΓΗ!
ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΝΑ ΒΡΩ ΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑ-
ΙΚΟ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ'
Βασιλιάς
Βασιλιάς

ΤΟΝ ΕΙΠΕ ΤΙΠΟΤΑ Ο
ΠΟΠΑΥ ΠΟΤΕ ΘΑ
ΜΟΥ ΔΩΣΕΙ ΠΙΣΩ
ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ
ΜΟΥ;
ΧΕΕ ΜΟΥ, ΟΧΙ! ΕΝΑΙ ΒΑ-
ΣΙΛΙΑΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙ ΤΙ ΥΠΟ-
ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ Μ' ΕΝΑΝ
ΥΠΗΚΟΟ ΤΟΥ!
'29

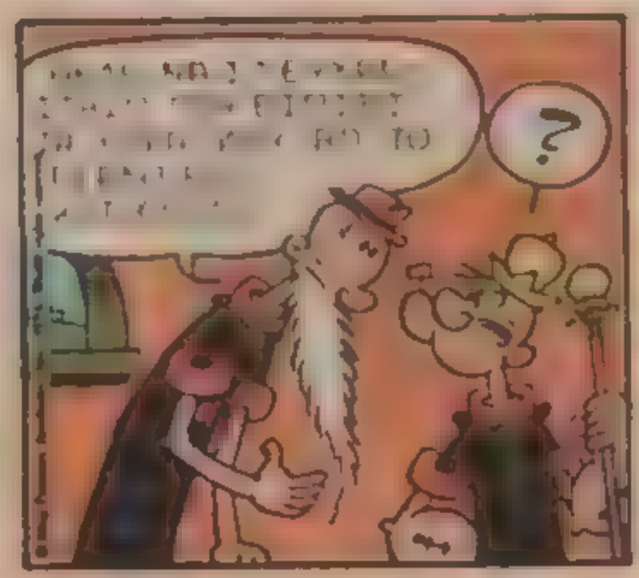
?

Η ΕΝΑΝΑ ΜΙΣ
ΛΙΑ ΓΙΑ Ν' ΑΝΤΙ-
ΝΕΤΡΙΖΕΙΣ
ΤΗ ΚΡΙΣΗ'
?

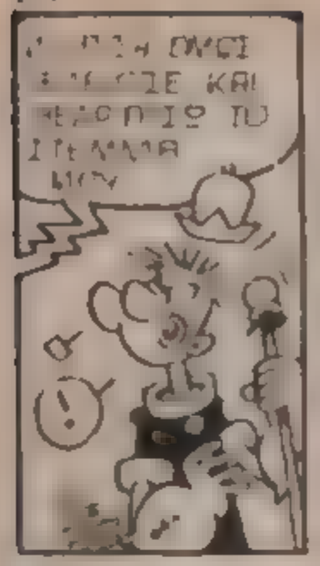
ΤΙ ΑΗΔΙΕΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΕΣ; ΤΡΕΛΛΑΘΗΚΕΣ; ΘΕΣ ΝΑ ΑΡΠΑΞΕΙΣ ΤΟ ΙΤΕΜΜΑ ΕΝΟΣ ΒΑΙΛΙΑ

7.30

ΧΑ!
ΧΑ!

?
?

ΙΑΝ ΒΑΙΛΙΑ ΙΑΙ, ΠΕΡΙΜΕΝΩ
ΤΡΕΧΕΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΑΙΜΑ ΑΠΟ ΤΟ
7.31

ΤΟ ΙΤΕΜΜΑ ΜΟΥ!
ΤΙ ΤΙ ΤΙ ΤΡΟΠΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ, ΕΤΙΙ ΜΙΛΑΝΕ ΙΤΟ ΒΑΙΛΙΑ;

ΙΟΥ ΤΟ ΔΑΝΕΙΑ ΤΟ ΙΤΕΜΜΑ ΜΟΥ!

ΟΙ ΠΡΩΗΝ ΒΑΙΛΙΑΔΕΙ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟ ΝΕΥΡΙΚΟΙ

!
?

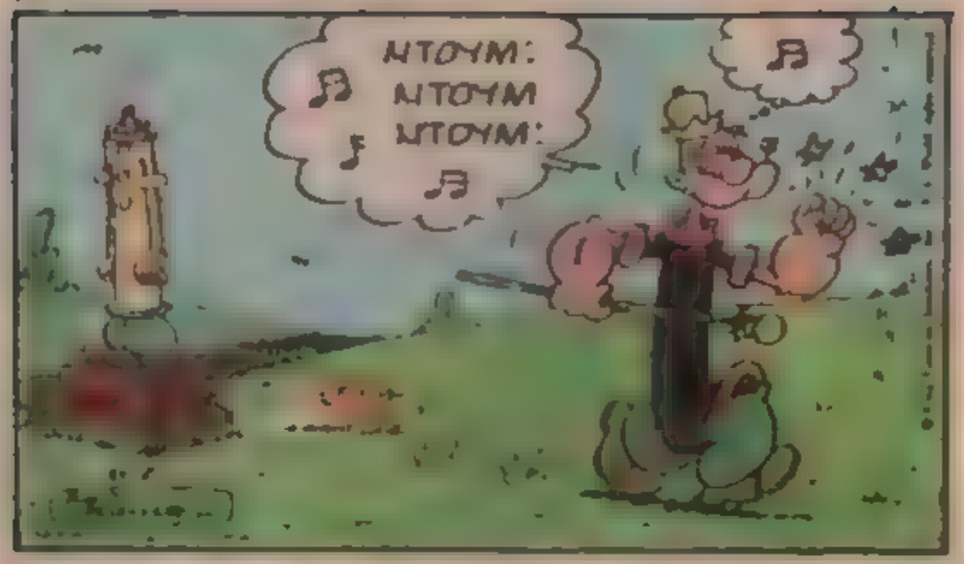
ΝΤΟΥΜ:
ΝΤΟΥΜ
ΝΤΟΥΜ:

ΑΛΛΑΞΕΙ ΠΟΛΥ. ΠΑΛΙΟ ΦΙΛΕ!
ΝΑΙ! ΑΝΑΚΑ-ΛΥΨΑ ΟΤΙ ΕΧΩ ΒΑΙ... ΜΑ!

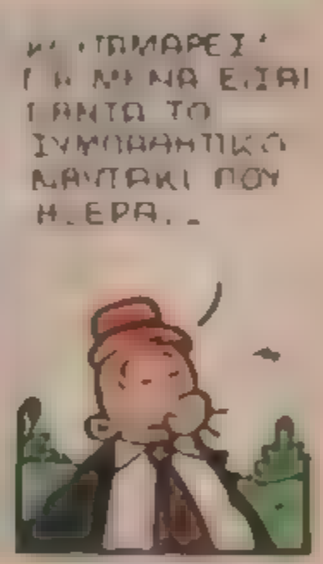
ΚΑΤΑΜΑΡΕΙ! ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΕΙΙΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΙΥΜΠΑΑΗΤΙΚΟ ΝΑΥΤΑΚΙ ΠΟΥ ΗΣΕΡΑ...

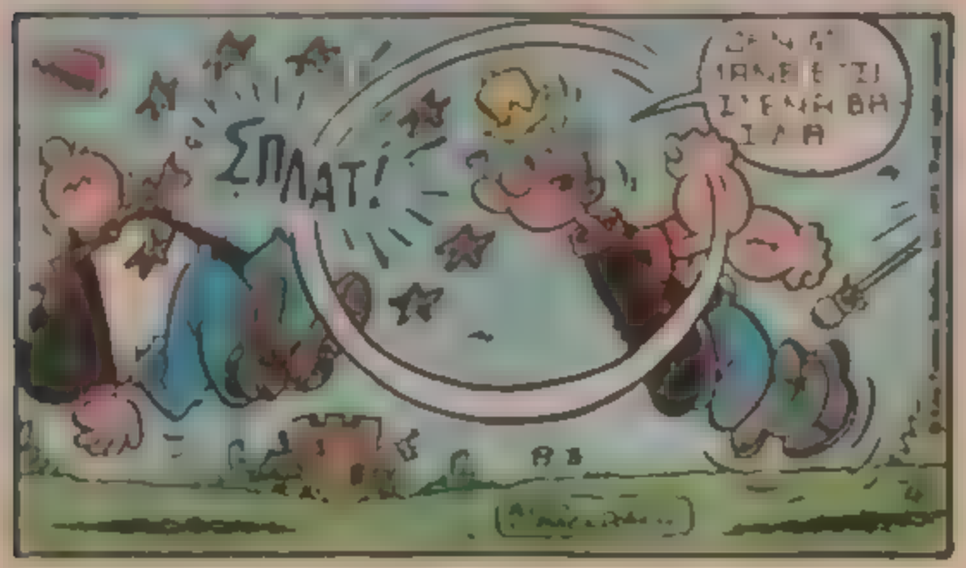
ΣΠΛΑΤ!

ΝΑΙ, ΕΙΜΑΙ!

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΒΑΙΛΙΑΙ!

ΣΑΡΩ!

ΑΝ ΗΙΟΥΝ Ο ΒΑΙΛΙΑΙ ΘΑ ΦΟΡΟΥΙΕΙ ΙΤΕΜ-ΜΑ!..

ΙΕ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΩ ΝΑ ΠΗΙ ΙΤΟΝ
ΘΑ ΤΟΥ
ΤΟ ΚΟΡΙΤΙΙ

ΣΡΗΙΑ ΠΕΙ ΤΟΥ ΤΟ ΑΜΕΙΩΙ ΤΩΡΑ!

?
!

ΑΝ ΔΕΝ ΗΜΑ-
ΙΤΑΝ ΕΜΕΙΣ ΟΙ
ΒΑΣΙΛΙΑΔΕΣ ΔΕΝ

6
8-7

ΚΑΙ ΓΩ
ΝΟΜΙΖΩ
ΟΤΙ ΙΕ
ΠΕ ΡΑΖΕΙ!

ΑΛΗΘΕΙΑ; ΚΑ-
ΝΕΙ ΝΕΕΣ ΔΙΑ-
ΚΟΣΜΗΣΕΙ ΣΤΟ
ΠΑΛΑΤΙ ΜΟΥ!

ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑ
ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ
ΜΕ ΦΙΝΙΣΤΡΙ-
!
?

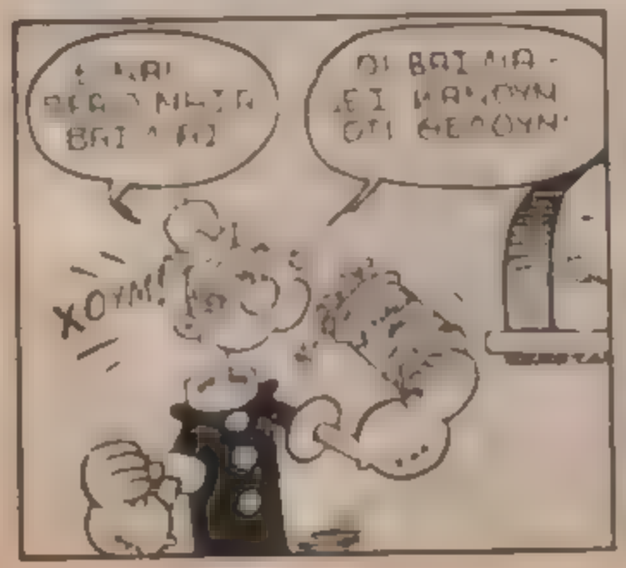
ΟΙ ΒΑΣΙΛΙΑ-
ΔΕΣ ΚΑΝΟΥΝ
ΟΤΙ ΘΕΛΟΥΝ!
ΧΟΥΜ!

2

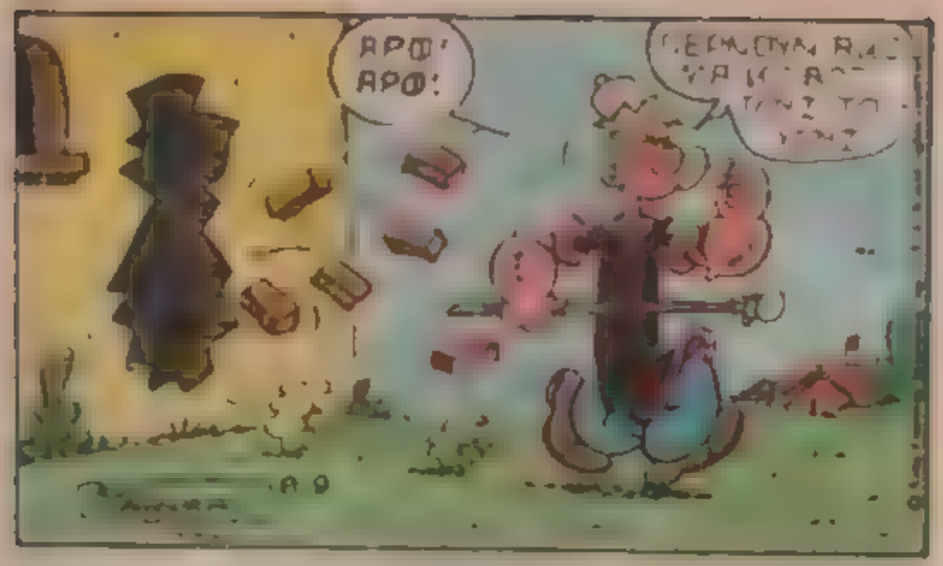
ΑΡΦ! ΑΡΦ!

ΕΠΕΙΔΗ ΕΧΩ ΒΑΙΜ. ΚΟ ΑΙΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΛΥΙΩ ΤΟΝ ΑΡΔΑ-ΒΩΝΑ ΜΑΙ!
!

ΔΕΝ ΜΠΟ-ΡΕΙ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΕΙ ΑΥΤΟ!

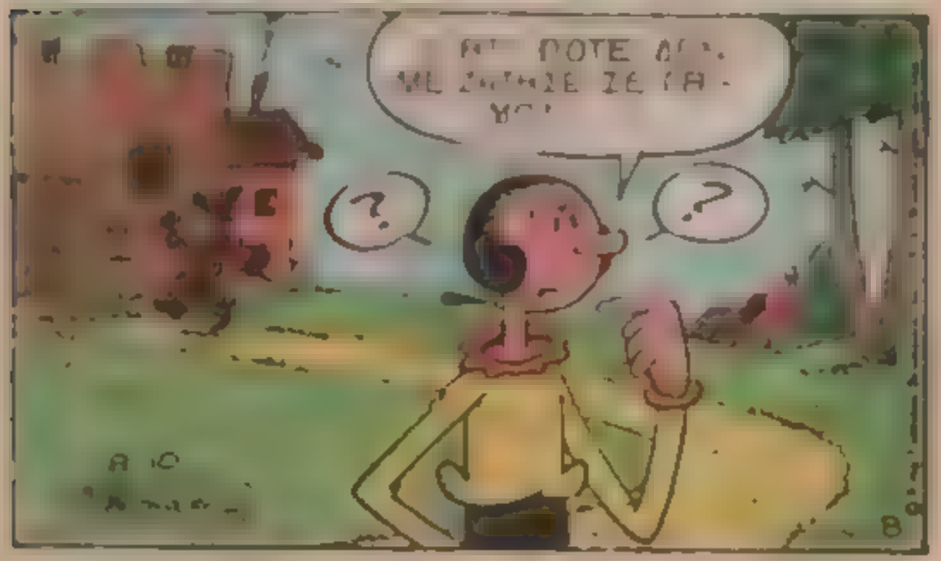
?
?

ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΠΟΠΑΥ!
ΕΔΩΙΕ ΜΕΓΑ-ΛΕΣ ΕΧΑΥ-ΝΕΙ!

ΔΑΝΕΙΣΕ

ΟΙ ΔΥΟ ΜΑΙ ΦΟ-ΡΑΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΝΟΥ-ΜΕΡΟ ΚΑΠΕΛ-

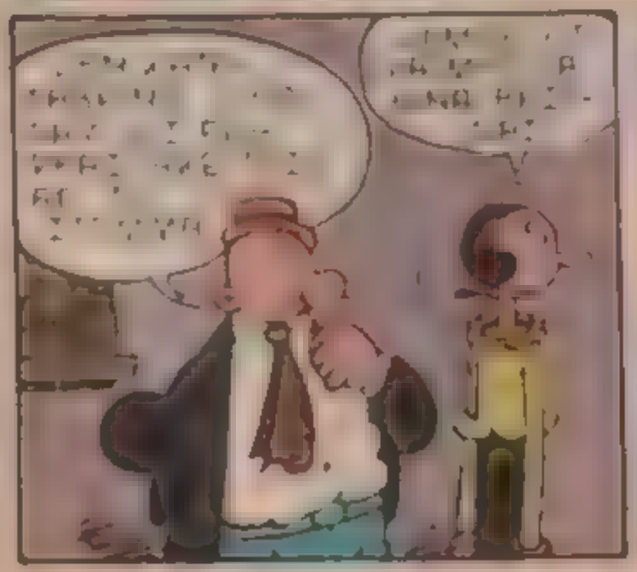

ΚΙΝΤΑΝ ΚΑ-ΠΟΤΕ ΤΟΖΟ ΙΥΜ

ΔΕΝ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΩ ΠΙΑ'

ΑΝ ΔΕΝ ΗΤΑΝ Τ' ΑΙΧΗΜΑ ΧΟΝΤΡΑ ΤΟΥ ΧΕΡΙΑ ΘΑ ΝΟΜΙΖΑ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ'

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ

ΑΥΤΑΡΧΙΚΕ!

ΠΟΠΑΥ Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ
ΤΟ ΚΑΥΜΕΝΟ' ΔΕΝ ΗΞΕΡΕ ΝΑ ΓΡΑΨΕΙ Ο "ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΣ"'

ΚΟΙΤΑ ΑΥΤΟ

ΣΜΑΑΑΚ!
ΑΑΧ! ΠΡΟΣΒΑΛΕΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΜΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟ!
ΜΙΑ ΧΩΡΙΚΗ ΦΙΛΗΣΕ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΑ'

ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ'
ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΟΥ'
ΕΒΑΛΕΙ ΤΗΝ ΟΛΗ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

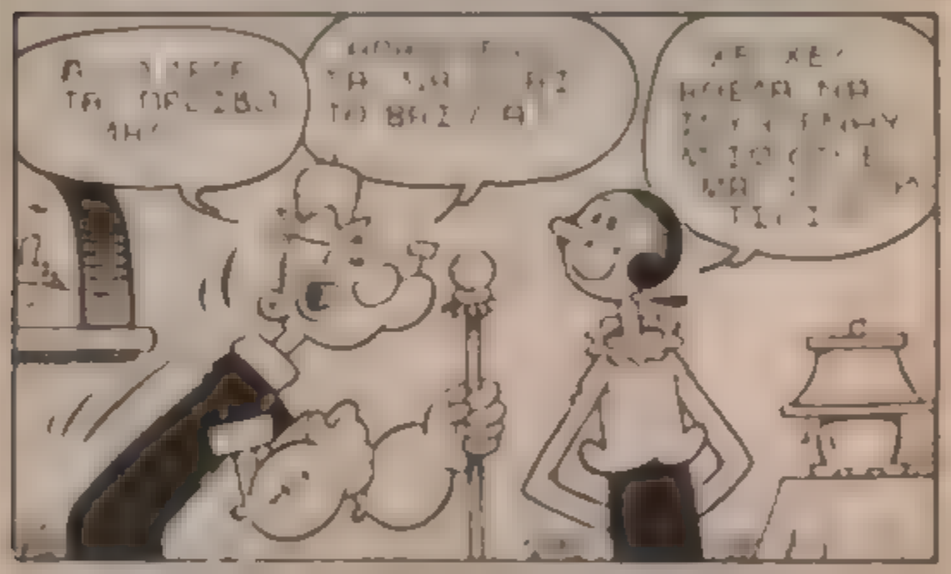

ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΝΑ ΦΥΛΑΕΙ ΕΝΑ ΒΑΣΙΛΙΑ'
?
?

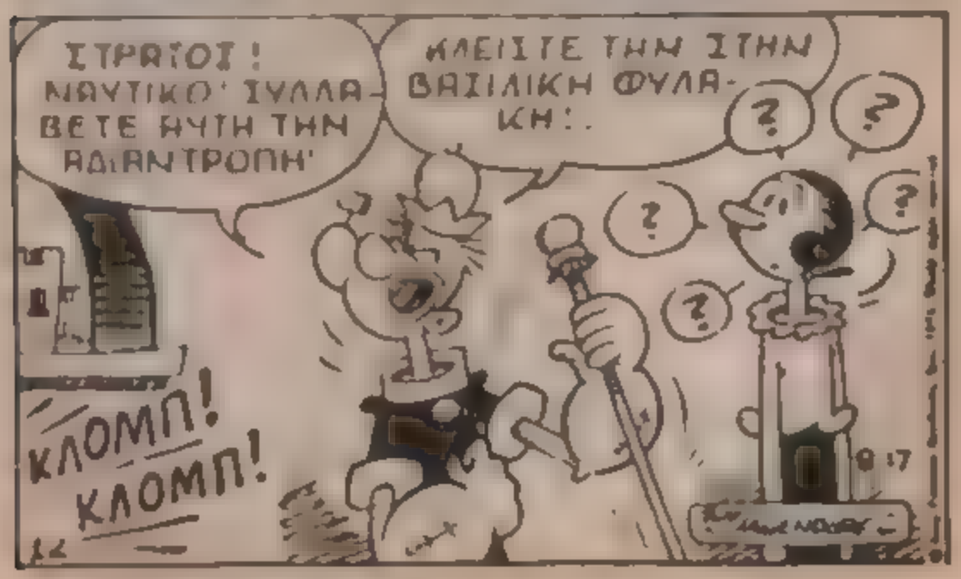
ΣΤΡΑΤΟΙ! ΝΑΥΤΙΚΟ! ΙΥΛΛΑΒΕΤΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΑΔΙΑΝΤΡΟΠΗ'
ΚΛΕΙΣΤΕ ΤΗΝ ΣΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΦΥΛΑΚΗ!
?
ΚΛΟΜΠ! ΚΛΟΜΠ!

ΕΙΜΑΙ ΕΝΑΙ ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ
ΑΡΦ! ΑΡΦ!

ΕΠΕΔΗ ΟΜΩΣ
ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΑ
ΝΑ ΤΟΥ ΦΩΝΑ
ΞΑ ΤΗΝ ΦΕΡΕΙ
ΕΝΤΕΛΩΣ
ΑΡΙ

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΦΕΡΕΙ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΙΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΕΞΑΓΟΡΑΣΕΙ ΜΕ 100 ΧΡΟΝΙΑ
ΠΛΟΠ!
ΔΙΑΙ!..

Η ΓΙΟΥΒ
ΠΟΥΖΙ ΚΑ-
ΡΤΑΡΙ ΠΟΥ
ΒΓΗΚΕΙ
ΑΠ' ΤΗ ΦΩ
ΛΙΑ!
ΕΜΕΝΑ
ΝΑ ΛΕΝΕ
ΒΑΖΕΛΑΚΗ
ΠΑΝΤΟΥ!

Α ΝΕΚΑ Υ
ΚΑΝΕΙΣ ΞΕΡΕΙ ΠΟΥ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ
ΤΗ ΒΡΙΣΚΙΑ
ΚΑΤΟΙΚΙΑ!
?

ΕΠΟΜΕΝΑ ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΧΡΟ-
ΝΙΑ'..

ΜΠΟΡΕΣΕΣ
ΝΑ ΒΡΕΙΣ ΤΟ
ΙΤΕΜΜΑ
ΝΑΙ ΓΙΑΤΙ
ΘΕΛΕΙΣ
ΤΟ

ΔΟΣΕ ΜΟΥ
ΣΤΕΜΜΑ ΝΑ
ΤΟ ΔΩΣΩ Σ'
ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩ-
ΤΟ ΓΑΛΑΤΑΚΙ
ΜΑ

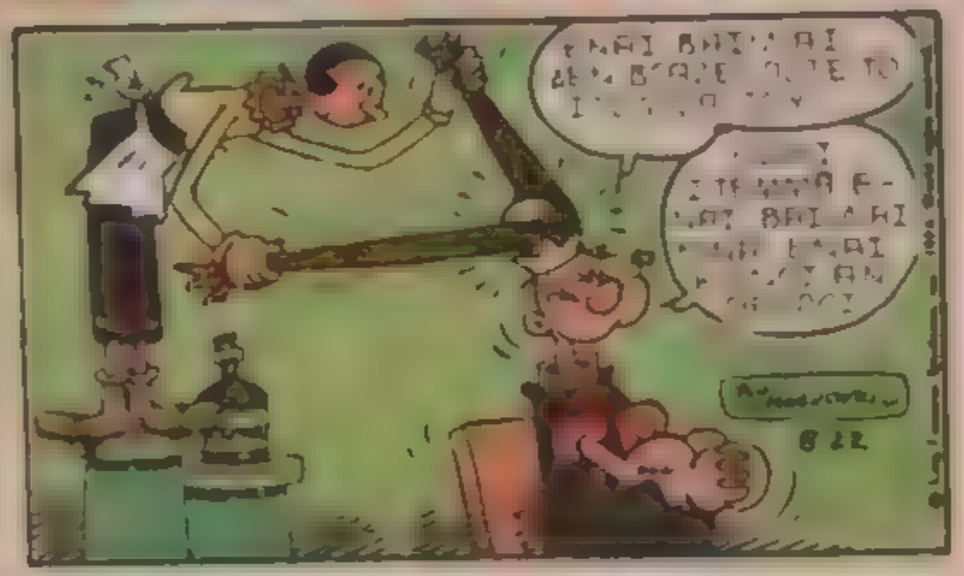
ΕΝΑΙ ΒΑΤΣΑΙ
ΔΕΝ ΒΓΑΖΕ ΠΟΤΕ ΤΟ
Ι
ΣΤΕΜΜΑ Β-
ΝΑΙ ΒΡΙΣΚΑΙ
ΕΝΑΙ
ΑΡΧΙΣΑΝ
ΑΡΧΙΣΑΝ...

ΕΡΧΟΜΑΙ ΑΜΕ
ΑΜΕΣΩΣ ΜΟΥ
ΝΑ ΠΑΡΕ ΝΑ ΙΔΕΙΣ
ΤΑ ΙΤΕΜΜΑ ΒΡΕΣ
ΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΜΟΥ!

ΠΑΙΡΝΟΝΤΑΣ
ΤΟΝ ΤΟ ΙΤΕΜ-
ΜΑ... ΤΟ
ΙΤΕΜΜΑ ΤΟΝ
ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ..
ΤΟΝ ΠΟ-
ΠΑΥ ΜΟΥ!

ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΕΙΝΑ ΤΟ ΔΥΚΟΛΟ ΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΤΟΥ
ΧΜ!
ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΟ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΕΝΑΣ ΝΑΥ-ΤΙΚΟΣ!..
?
ΑΝΟΙΞΤΕ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΒΑΣΙ-ΛΙΑ
Η ΟΛΓΑ ΝΟΜΙΖΕΙ ΟΤΙ ΤΟ ΣΤΕΜ-ΜΑ ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΠΟΠΑΥ!
ΚΑΙ ΕΓΩ ΑΛΛΑΞΕ!.
ΕΤΣΙ 40 ΧΡΟ-ΝΙΑ ΗΜΟΥΝ ΕΓΩ Ο ΒΑΣΙ-ΛΙΑΣ ΕΔΩ!
ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΙΜΑΙ ΒΑΣΙ-ΛΙΚΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ!..
?
!
ΒΑΣΙΛΙΑΣ
Β-24

ΕΡΩ ΤΙ ΣΟΥ ΑΡΑΞΕ ΤΗ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΟ-ΤΗΤΑ!
ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ; ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΑΥ-ΤΑΡΧΙΚΟΤΗΤΑΣ. ΦΟΡΕ-ΣΤΑΙ ΤΟ ΑΝΑΤΕΙ ΚΙ' ΕΓΙΝΕΙ ΑΠΟ ΣΥΜΠΑΘΗ-ΤΙΚΟΣ ΣΕ ΤΥΡΑΝΝΟ
ΝΑΙ, ΑΝΑ ΞΕΓΕΛΑΣΕ! ΚΑΙ ΔΥΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΑΡΩ!
ΑΡΩ!
Β-26
ΕΧΕΙ Δ'ΚΙΟ' ΣΤΑΙΕΙ ΤΟ ΣΤΕΜ'ΜΑ'
Β-27

ΝΑΙ ΝΑΥΤΙΚΟΣ
ΠΩΣ;
ΠΑΡΕ ΤΟΤΕ'

ΠΕΤΑΞΕ ΚΑΤΩ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ' ΘΑ Τ'ΑΡΠΑΞΩ ΕΓΩ ΑΜΕΣΩΣ'
?
?
ΚΡΑΚ!
ΜΠΟΪΝΚ!
ΚΑΤΑΡΑ: ΣΦΗΝΩΣΕ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ
?
ΧΟ ΧΜΜ!

ΔΕΝ ΒΙΑΖΕ
ΘΑΦ!
ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΞΕΡΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΟΛΛΗΜΕΝΟ ΕΤΣΙ
Ν'ΕΧΑΜΑΛΑ.ΠΟΛΛΑ ΤΟ
ΕΜΑΙ ΕΝΑΙ ΠΡΟΣΙΑΤΙΣΜΟΣ ΜΟΝΑΡΧΙΚΗΣ
ΑΡΦ!

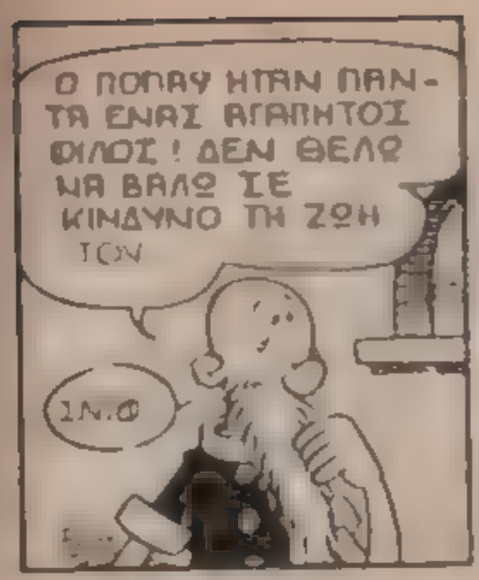
Ο ΠΟΠΑΥ ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΑ ΕΝΑΙ ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΦΙΛΟΙ! ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΒΑΛΩ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ
ΧΝ.Φ

ΜΑ ΘΕΛΕΣ ΝΑ ΜΟΥ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΜΟΥ ΠΙΣΩ!
ΓΚΡΡ!

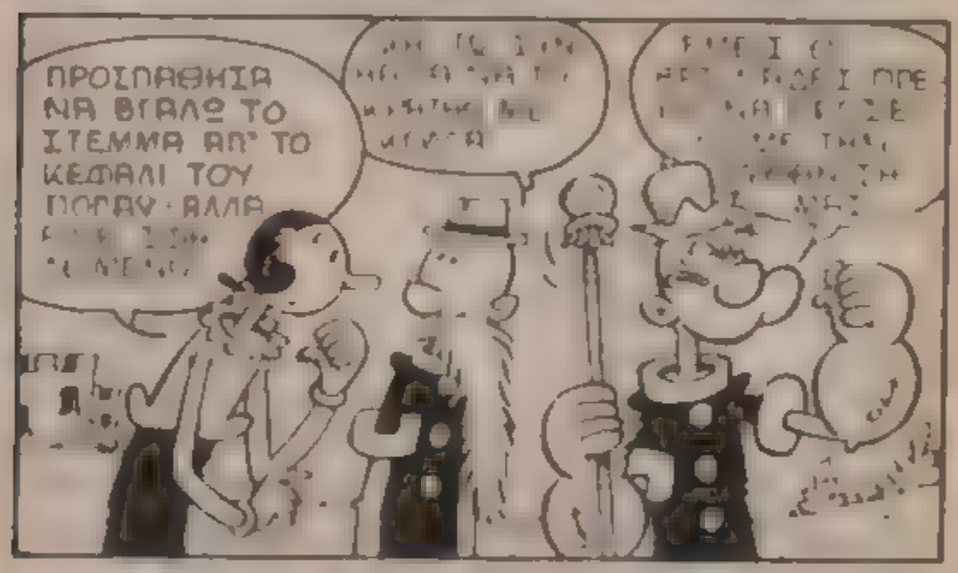
ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑ ΝΑ ΒΓΑΛΩ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΑΠ' ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ ΠΟΠΑΥ· ΑΛΛΑ

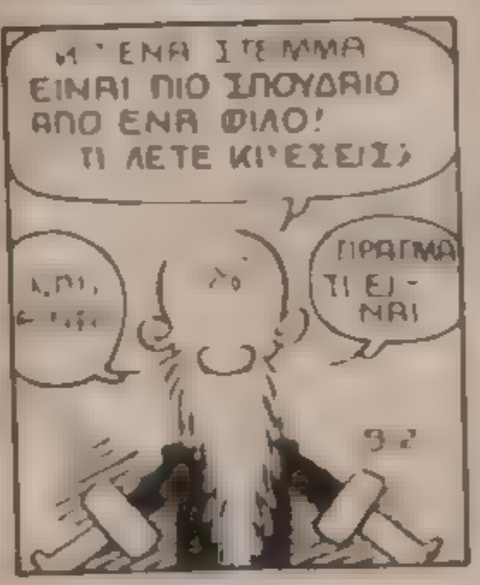
Μ'ΕΝΑ ΣΤΕΜΜΑ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΦΙΛΟ! ΤΙ ΛΕΤΕ ΚΙ'ΕΣΕΙΣ;
ΠΡΑΓΜΑ ΤΙ ΕΙΝΑΙ

"Ο ΒΡΗΚΑ' ΘΑ ΚΑΛΕΣΩ ΤΑ ΤΡΟΜΕΡΑ "ΚΕΚΙ"!
ΧΕ! ΧΕ!

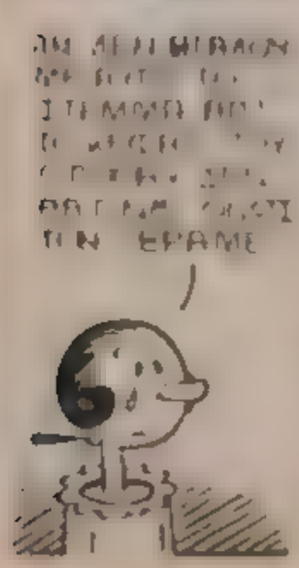
ΣΤΕΜΜΑ

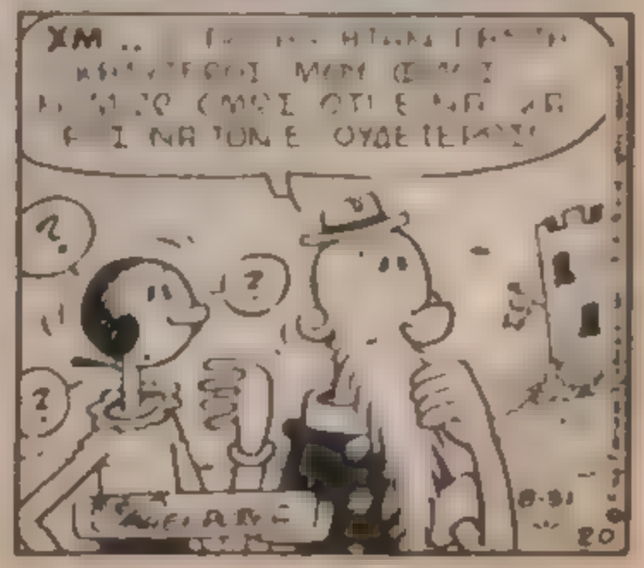
ΧΜ..
ΜΑΝΤΕΥΤΗΚΑ

ΕΧΕΙ ΕΝΑ ΣΤΕΜΜΑ ΔΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΡΕΙ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΤΟΥ ΠΟΠΑΥ!
ΤΟ ΞΕΡΩ ΛΕΕ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΜΕΤΩΠΟ ΑΛΛΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ!

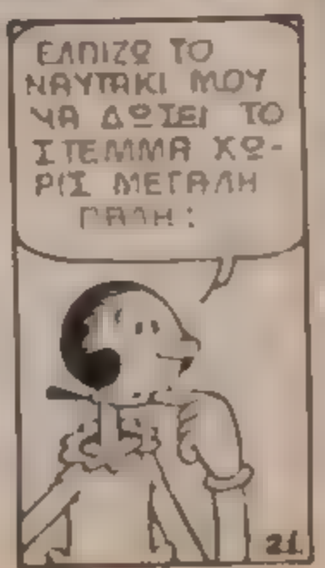
ΕΛΠΙΖΩ ΤΟ ΝΑΥΤΑΚΙ ΜΟΥ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΧΩΡΙΣ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΛΗ:

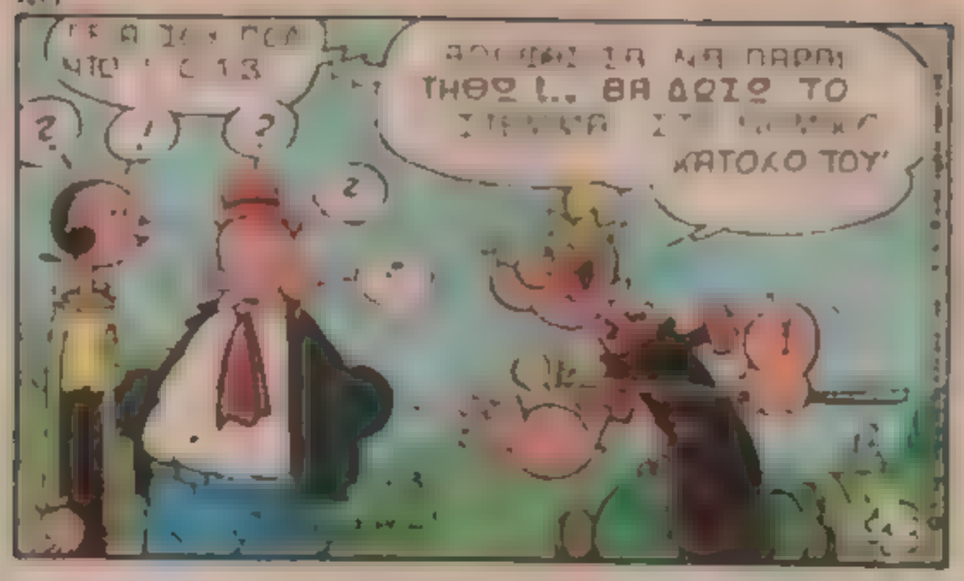

Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΑΚΗ

ΤΑ ΘΩΡΑ κι' ἕναν καιρό, στὸ παλιὸ τὸ χρόνο ζοῦσε μὲ τὴ μητέρα του ἕνα ὀμορφο μὰ χαζὸ ἀγοράκι, που τὸ λένανε Ἀντωνάκη. Ὅταν τὸ ἀγοράκι αὐτό, ὁ Ἀντωνάκης, μεγάλωσε, κι' ἔγινε Ἀντώνης, εἶπε μιὰ μέρα στὴ μητέρα του

— Μητέρα, τώρα πιὰ που μεγάλωσα κι' ἔγινα ὁλόκληρο παλικάρι, καιρὸς εἶναι νὰ φύγω ἀπὸ τὸ σπίτι μας καὶ νὰ πάω νὰ δρῶ τὴν τύχη μου.

— Ἂμοῦ τὸ ἀποφάσισες νὰ φύγῃς, του εἶπε ἡ μητέρα του, ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ σ' ἐμποδίσω θὰ σοῦ δώσω, ὅμως, μιὰ συμβουλή. Στοὺς ἀνθρώπους που θὰ πᾶς νὰ ἔχῃς τὸ νοῦτσι σου καὶ νὰ προσέχῃς νὰ μὴ σοῦ κάνουν κακὸ οἱ πονηροὶ ἄνθρωποι. Καὶ ὅταν πιὰ ἔχῃς κάνει τὴν τύχη σου, νὰ μὴν ξεχάσῃς τὴν μητέρα σου ποὺ θὰ σὲ περιμένῃ μὲ ἀνυπομονησία καὶ νὰ γυρίσῃς νωρὶς γιὰ σπίτι μας.

— Μὴν ἀνησυχῆς, μητέρα, εἶμαι ὁ Ἀντώνης, καὶ δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὶς συμβουλές σου. Τώρα, ὅμως, ἑτοιμασέ μου ἕνα καλαθάκι μὲ λίγο τρόφιμα, γιὰ νὰ ἔχω στὸ δρόμο καὶ αὔριο τὸ πρωὶ μὲ τὸ καλὸ ξεκινάω.

Ἔτσι καὶ ἔγινε. Τὴν ἄλλη μέρα, πρωὶ πρωί, πρὶν ἀκόμα βγῇ ὁ ἥλιος, ὁ Ἀντώνης ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀφοῦ χαιρέτησε συγκινημένος τὴ μητέρα του.

Μέρες, ἑβδομάδες ὁλόκληρες περιπλάτησε. Ὥσπου μιὰ μέρα νυχτώθηκε μέσα σὲ ἕνα δάσος. Ἄρχισε τότε νὰ ἀνησυχῇ, γιατὶ μέσα στὸ δάσος

δὲν ὑπῆρχε οὔτε σπίτι, οὔτε χάνι γιὰ νὰ περάσῃ τὴ νύχτα του. Ἐκεῖ, λοιπόν, που ἑτοιμαζόταν νὰ ζαπλωσῃ ὅπως ὅπως κάτω ἀπὸ μιὰ πανύψηλη βελανιδιά, ἀντίκρυσε ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς κορμοὺς τῶν δέντρων ἕνα κίτρινο φωτάκι, που μόλις φαινόταν. Ἀποφάσισε τότε νὰ πάῃ πρὸς τὸ φωτάκι γιὰ νὰ δῇ τί ἦταν. Σὰν πλησίασε ἀρκετά, εἶδε ὅτι τὸ φῶς ἔβγαινε ἀπὸ τὸ παράθυρο ἑνὸς μικροῦ σπιτιοῦ, που ἦταν κρυμμένο μέσα στὰ δέντρα καὶ τοὺς θάμνους. Χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ καὶ τοῦ ἄνοιξε μιὰ πανέμορφη ξανθιὰ κοπέλα, ντυμένη μὲ ἕνα κάτασπρο μακρὺ φόρεμα. Ἦταν νεράϊδα, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὸ ἤξερε ὁ Ἀντώνης.

— Καλῶς τὸ παλικάρι, τοῦ εἶπε μόλις τὸν εἶδε. Πές μου, ὄμως, τί ζητᾶς τέτοια ὥρα σπίτι μου καὶ χτυπᾶς τὴν πόρτα.

— Ζητάω νὰ μὲ ἀφήσῃς νὰ περάσω τὸ βράδυ μου σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ σπιτιοῦ σου, γιατ' εἶμαι ξένος καὶ νυκτώθηκα, τῆς εἶπε ὁ Ἀντώνης.

— Καλά, πέρασε μέσα καὶ κάθησε κοντὰ στὸ τζάκι νὰ ζεσταθῇς, τοῦ εἶπε ἡ ἀσπροφορεμένη.

Ἀφοῦ γνωριστῆκαν καλὰ καὶ ὁ Ἀντώνης εἶδε πως ἡ κοπέλα ἐκτὸς ἀπὸ ὄμορφη ἦταν καὶ καλή, τῆς εἶπε τὴν ἱστορία του.

— Ἄκουσε, παλικάρι μου, τοῦ εἶπε ἡ κοπέλα. Ἐγὼ μπορῶ νὰ σὲ βοηθήσω νὰ κάνῃς τὴν τύχη σου, ἂν καθήσῃς μαζί μου καὶ μὲ βοηθᾶς στὶς δουλειές μου.

— Καὶ ποιὰ εἶσ' ἐσύ που θὰ μπορέσῃς νὰ μὲ βοηθήσῃς νὰ κάνω τὴν τύχη μου, ρώτησε ὁ Ἀντώνης.

— Ἐγὼ εἶμαι ἡ νεράϊδα αὐτοῦ τοῦ δάσους, τοῦ εἶπε ἡ πανέμορφη κοπέλα, καὶ μπορῶ νὰ βοηθήσω κάθε ἄνθρωπο νὰ κάνῃ τὴν τύχη του, ἐὰν εἶναι καλός. Ἐπειδή, λοιπόν, ἐσύ μου φαίνεσαι καλὸ παλικάρι θέλω νὰ σὲ βοηθήσω. Δέχεσαι.

— Καὶ βέβαια δέχομαι, εἶπε εὐχαριστημένος ὁ Ἀντώνης.

Κοντὰ στὰ δυὸ χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε. Ὁ Ἀντώνης, ὄμως, ἄρχισε νὰ θέλῃ νὰ γυρίσῃ πίσω στὴ μητέρα του, γι' αὐτὸ μιὰ μέρα εἶπε στὴ νεράϊδα.

— Καλή μου νεράϊδα, νομίζω ὅτι ἀρκετὸ καιρὸ σὲ ὑπηρέτησα. Τώρα πιὰ πρέπει νὰ γυρίσω στὴ μητέρα μου, που μὲ περιμένει.

— Ἐν τάξει, τοῦ ἀπάντησε ἡ νεράϊδα, εἶναι καιρὸς νὰ φύγῃς, ἐπειδὴ ὄμως ἔμεινα εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴ δουλειά σου, θὰ σοῦ κάνω δῶρο ἕνα γαιδουράκι. Πρόσεξε, ὄμως, νὰ μὴ πῆς σ' αὐτὸ τὸ γαιδουράκι τὰ λόγια «ἔσου θησαυρέ μου», πρὶν νὰ φτάσῃς στὸ σπίτι σου.

— Μείνε ἥσυχη, καλή μου νεράϊδα, εἶπε ὁ Ἀντώνης, καὶ δὲν θὰ πῶ αὐτὰ τὰ λόγια στὸ γαιδουράκι, πρὶν φτάσω σπίτι μου.

Πῆρε, λοιπόν, τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ ὁ Ἀντώνης, μαζὶ μὲ τὸ γαιδουράκι που τοῦ ἔδωσε ἡ νεράϊδα. Ἡ περιέργεια, ὄμως, δὲν τὸν ἄφινε ἥσυχο. Γι' αὐτό, σταμάτησε τὸ περπάτημα καὶ εἶπε στὸ γαιδουράκι: «Ἔσου θησαυρέ μου».

Μόλις τὸ γαιδουράκι ἄκουσε αὐτὴ τὴ φράσι, φτερνίστηκε καὶ ἀπὸ τὰ ρουθούνια του πετάχτηκαν λογίς - λογίς πολύτιμα πετράδια καὶ φλουριά.

Τὴν ἄλλη μέρα νυκτώθηκε σὲ ἕνα χάνι. Μπῆκε μέσα καὶ ἀφοῦ ἔφαγε εἶπε στὸν χανιτζή.

Τώρα που ἔφαγα καλὰ θὰ πέσω νὰ κοιμηθῶ. Ἐσύ πήγαινε τὸ γαιδουράκι μου στὸν σταῦλο καὶ βάλε του μπάλικο σανὸ γιὰ νὰ φάῃ. Πρόσεξε, ὄμως, μὴ τοῦ πῆς τὴ φράσι: «ἔσου θησαυρέ μου». Ἐν τάξει.

— Ἐν τάξει! ἀπάντησε ὁ χανιτζής.

Ὁ χανιτζής, ὄμως, που ἦταν πολὺ περιέργος ἄνθρωπος, μόλις ἔβαλε τὸ γαιδουράκι μέσα στὸ σταῦλο, του εἶπε τὴ φράσι «ἔσου θησαυρέ μου» καὶ ἀμέσως τὸ γαιδουράκι φτερνίστηκε καὶ ἀπὸ τὰ ρουθούνια του ἔπεσαν χρυσὰ φλουριὰ καὶ

πετράδια. Τότε, ὁ χανιτζής, που δὲν ἦταν καθόλου χαζός, ἔκρυψε τὸ μαγικὸ γαιδουράκι του Ἀντώνη καὶ τὴν ἄλλη μέρα ὅταν ἔφευγε, τοῦ ἔδωσε τὸ δικό του.

Ὅταν ὁ Ἀντώνης ἔφτασε σπίτι του, φώναξε στὴ μητέρα του:

— Τρέξε, μητέρα, νὰ δῇς τί σοῦ φέρνω.

Ἡ μητέρα του ἔτρεξε κοντὰ του γεμάτη χαρὰ καὶ ὁ Ἀντώνης εἶπε στὸ γραιδουράκι τὴ μαγικὴ φράσι, μὰ τίποτα τὸ γαιδουράκι! Δὲν ἔβγαλε ἀπὸ τὰ ρουθούνια του χρυσὰ φλουριὰ καὶ πετράδια! Στεναχωρήθηκε τότε πολὺ ὁ Ἀντώνης καὶ εἶπε στὴ μητέρα του.

— Μάνα, ἐγὼ θὰ φύγω, γιὰ νὰ ξανάβρω τὴν τύχη μου.

— Καλά, παιδί μου, τοῦ ἀπάντησε ἡ μητέρα του, κάνε ἄπως νομίζεις.

Καὶ ὁ Ἀντώνης ἔφυγε. Δρόμο πῆρε, δρόμο ἄφησε, ὥσπου ἔφτασε στὸ σπιτάκι τῆς καλῆς νεράϊδας τοῦ δάσους. Μόλις τῆς εἶπε τὸ πάθημά του, αὐτὴ τοῦ ἀπάντησε.

— Καλά! Κάτσε νὰ μὲ βοηθήσῃς στὶς δουλειές μου δυὸ χρόνια καὶ ἂν μὲ δουλέψῃς καλά, ἐγὼ πάλι θὰ σὲ ἀνταμείψω.

Ὅταν πέρασαν τὰ δυὸ χρόνια, ἡ νεράϊδα ἔδωσε στὸν Ἀντώνη πρὶν φύγῃ ἀπ' τὸ σπίτι της, μιὰ διπλωμένη πετσέτα καὶ του εἶπε.

— Πάρε αὐτὴ τὴν πετσέτα, ἀλλὰ πρόσεξε νὰ μὴν τῆς πῆς πρὶν νὰ φτάσῃς σπίτι σου τὴ φράσι «ξεδιπλώσου πετσέτα».

— Ἐν τάξει, εἶπε ὁ Ἀντώνης. Μείνε ἥσυχη, καλή μου νεράϊδα.

Καὶ ἔφυγε.

Ἔλα, ὄμως, που ὁ Ἀντώνης ἦταν πολὺ περιέργος καὶ δὲν ἄντεχε νὰ φτάσῃ μέχρι τὸ σπίτι του, γιὰ νὰ πῇ στὴν πετσέτα «ξεδιπλώσου». Σταμάτησε λοιπόν, τὸ περπάτημα, κάθησε νὰ ξαποστάσῃ καὶ εἶπε στὴν πετσέτα.

— Ξεδιπλώσου!

Ἀμέσως ἡ πετσέτα ξεδιπλώθηκε καὶ φάνηκαν λογίς - λογίς φαγητά, κρασιὰ καὶ λιχουδιές. Γεμᾶτος χαρά, ὁ Ἀντώνης ἔφαγε, ἧπιε καὶ μετὰ δίπλωσε τὴν πετσέτα του καὶ συνέχισε τὸν δρόμο του.

Μετὰ ἀπὸ ἀρκετὲς ὧρες δρόμο νυκτώθηκε στὸ ἴδιο χάνι που εἶχε περάσει τὴ νύχτα του τὴν ἄλλη φορά. Μπῆκε, λοιπόν, μέσα καὶ εἶπε στὸν χανιτζή.

— Δῶσε μου ἕνα δωμάτιο νὰ κοιμηθῶ τὸ βράδυ. Πρόσεξε, ὄμως, ὅσο θὰ κοιμᾶμαι, νὰ μὴν πῆς σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν πετσέτα «ξεδιπλώσου» ἐν τάξει.

— Ἐν τάξει! Μείνε ἥσυχος.

Ὅταν κοιμήθηκε καλὰ ὁ Ἀντώνης, ὁ χανιτζής που ὅπως εἴπαμε ἦταν περιέργος καὶ πονηρὸς ἄνθρωπος, εἶπε στὴν πετσέτα.

— Ξεδιπλώσου!

Μόλις ξεδιπλώθηκε ἡ πετσέτα καὶ ὁ χανιτζής εἶδε τὰ καλὰ πού ἔκρυβε, τὴν κράτησε γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ ἔδωσε στὸν Ἀντώνη, τὸ πρωί, πού ξύπνησε, μιὰ ἄλλη, ὅμοια πετσέτα.

Χωρὶς νὰ ξέρῃ τί εἶχε γίνει ὁ καημένος ὁ Ἀντώνης ἔφυγε τὸ πρωί ἀπὸ τὸ χάνι καὶ πῆρε τὸ δρόμο γιὰ τὸ σπίτι του. Ὅταν εἶδε τὴν μητέρα του, τῆς εἶπε.

— Κάτσε, μητέρα, νὰ δῇς τί σοῦ φέρνω.

Καὶ ἀμέσως ἔβαλε τὴν πετσέτα πάνω στὸ τραπέζι καὶ εἶπε.

— Πετσέτα ξεδιπλώσου!

Ἡ πετσέτα, βέβαια, οὔτε που κουνήθηκε, γιατί ἄπως εἴδαμε, ὁ χανιτζής εἶχε κρατήσει τὴ μαγική, καὶ εἶχε δώσει στὸν Ἀντώνη μιὰ ἄλλη. Στεναχωρήθηκε πολὺ ὁ Ἀντώνης γιὰ τὸ πάθημά του καὶ εἶπε στὴ μητέρα του.

— Μητέρα, φεύγω γιὰ τελευταία φορὰ νὰ βρῶ τὴν τύχη μου. Ἂν καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν καταφέρω τίποτα, νὰ μὴ μὲ περιμένῃς.

✱

Δρόμο πῆρε, δρόμο ἄφησε ὁ καημένος ὁ Ἀντώνης, ὥσπου ἔφτασε στὸ σπιτάκι τῆς καλῆς νεράϊδας τοῦ δάσους. Ὅταν τῆς εἶπε τὴν ἱστορία του αὐτή, τοῦ ἀπάντησε:

— Άκουσε, Άντωνη, όλα αὐτὰ τὰ ἔπαθες ἐπειδὴ δὲν ἔκανες αὐτὰ ποὺ σοῦ εἶπα. Κανονικά, τώρα δὲν πρέπει νὰ σὲ ξαναβοηθήσω. Ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶσαι πολὺ καλὸ παιδί, ἂς εἶναι! Θὰ σοῦ δώσω μία τελευταία συμβουλή καὶ πρόσεξε αὐτὴ τὴ φορὰ νὰ μὲ ἀκούσης καλά. Θὰ σοῦ δώσω μιὰ εὐκαιρία ἀκόμη.

— Πὲς μου τὴ συμβουλή σου κι' ἐγὼ σου ὑπόσχομαι ὅτι δὲν θὰ κάνω ἀλλοιώς, εἶπε ὁ Ἀντώνης.

— Πάρε, λοιπόν αὐτὸ τὸ μπαστούνι καὶ πήγαινε στὸν χανιτζή, που σοῦ ἔχει πάρει τὸ γαιδουράκι καὶ τὴν πετσέτα. Ζήτησέ του νὰ σοῦ τὰ δώσῃ πίσω. Ἂν δὲν σοῦ τὰ δίνῃ πὲς στὸ μπαστούνι: « Ἄρχισε, μπαστούνι. Καὶ τότε ὁ χανιτζὴς θὰ σοῦ τὰ δώσῃ πίσω.

Αὐτὴ τὴ φορὰ, ὁ Ἀντώνης ἔκανε ὅπως ἀκριβῶς του εἶπε ἡ νεράϊδα. Ὅταν ἔφτασε, λοιπόν, στὸ χάνι, λέει στὸν χανιτζή.

— Χανιτζή, δῶσε μου πίσω τὸ γαιδουράκι καὶ τὴν πετσέτα.

— Τρελλάθηκες, ἀποκρίθηκε ὁ χανιτζής. Ποιὸ γαιδουράκι καὶ ποιὰ πετσέτα ζητᾶς.

— Ἀαα! Ὅστε κάνεις πὼς δὲν καταλαβαίνεις κιόλας! εἶπε μὲ θυμὸ ὁ Ἀντώνης. Στὰ σου καὶ θὰ δῆς.

Καὶ χωρὶς νὰ ἀργῆ, λέει στὸ μπαστούνι.

— Ἄρχισε μπαστούνι.

Ἀμέσως τότε, τὸ μπαστούνι ἔφυγε ἀπὸ τὰ χέρια του Ἀντώνη καὶ ἄρχισε νὰ χτυπᾶ τὴν πλάτη τοῦ πονηροῦ χανιτζῆ.

— Ὄχ, ὄχ, ὄχ! ἔκανε ὁ χανιτζής. Πὲς τοῦ μπαστουνιοῦ νὰ σταματήσῃ νὰ μὲ χτυπάῃ κι' ἐγὼ θὰ σοῦ δώσω ἀμέσως τὸ γαιδουράκι καὶ τὴν πετσέτα που σοῦ πῆρα.

— Εἶσαι βέβαιος, χανιτζή πως θὰ μοῦ τὰ δώσης.

— Βέβαιος βεβαιότατος! φωνάζε ὁ χανιτζής. Μόνο πὲς σ' αὐτὸ τὸ μπαστούνι νὰ σταματήσῃ νὰ μὲ χτυπάῃ.

— Ἐν τάξει, εἶπε ὁ Ἀντώνης. Θὰ τοῦ πῶ νὰ σταματήσῃ. Ἀλλὰ γιὰ στάσου. Ἐπειδὴ δὲν ξέρω πῶς σταματάει τὸ μπαστούνι, θὰ τρέξω μέχρι τὴν καλὴ νεράϊδα γιὰ νὰ μάθω.

Ἔφαγε τῆς χρονιᾶς του ὁ πονηρὸς ὁ χανιτζής, μέχρι νὰ τρέξῃ ὁ Ἀντώνης στὸ σπιτ τῆς νεράϊδας, νὰ μάθῃ πῶς σταματάει τὸ μπαστούνι καὶ νὰ ξαναγυρίσῃ πίσω. Τόσες πολλὲς ζωλιὲς ἔφαγε, που τὶς θυμᾶται μέχρι σήμερα.

Ὅσο γιὰ τὸν Ἀντώνη πῆρε τὸ γαιδουράκι που ἔβγαζε λεφτὰ ἀπὸ τὰ ρουθούνια καὶ τὴν πετσέτα που ὅταν ξεδιπλωνόταν ἔδινε διάφορα φαγητὰ καὶ ἔζησε μαζὶ μὲ τὴν μητέρα του καλὰ κι' ἐμεῖς καλύτερα.

ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΕΙΣ ΟΤΙ ΤΟ ΠΑΡΑ-ΚΑΝΕΣ ΠΡΩΤΑ ΤΟ ΤΕΞΑΙ
ΜΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ. ΔΕΝ ΑΛ-ΛΑΖΩ ΙΔΕΑ. ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ
ΧΙ'ΧΙ! ΚΑΤΟΠΙΝ ΘΑΝΑΙ
ΖΑΚ!

ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΚΑΝΑ ΜΕ ΜΕ ΥΠΕΡ-ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΟΛΟΥΣ ΕΠΝΕ Ο ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΟΣ ΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!
ΧΕ! ΧΕ!

ΠΡΟΤΕΙΝΩ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΟΚΙΜΗ! ΒΓΑΛΤΟΝ ΑΠ' ΤΟ ΣΤΑΥΛΟ!

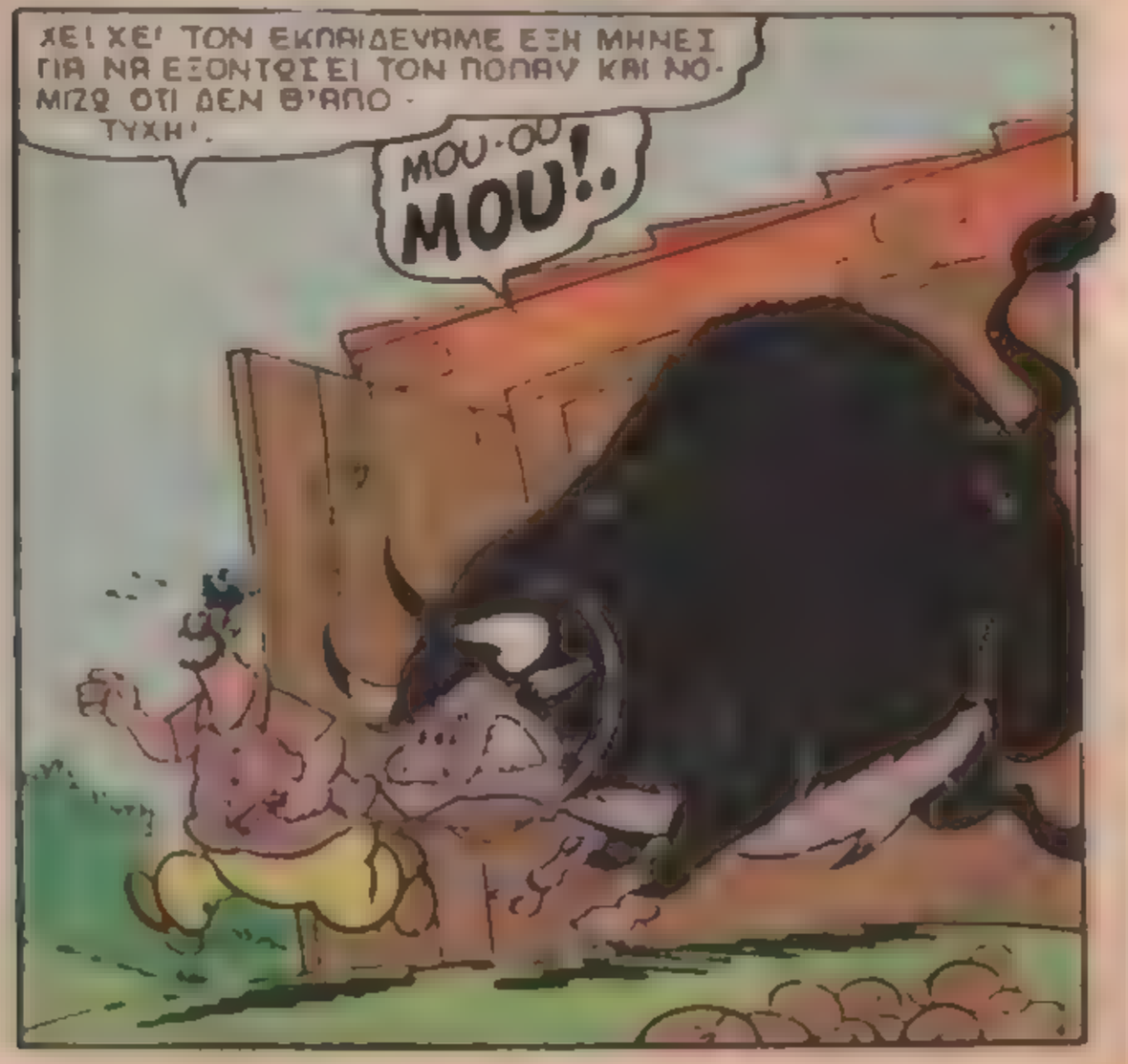
ΧΕ! ΧΕ! ΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΑΜΕ ΕΞΗ ΜΗΝΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΟΝΤΩΣΕΙ ΤΟΝ ΠΟΠΑΥ ΚΑΙ ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΔΕΝ Β'ΑΠΟ-ΤΥΧΗ!
MOU-OU MOU!.

ΓΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ, Ο ΤΑΥΡΟΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΕΞΥΠΝΟΣ!

ΚΟΥΚΛΑ!

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΑΜΕ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΑΠΟ 200 ΓΙΑ ΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΟΥΜΕ, ΤΟΝ ΛΟΥΓΓ!

ΕΜΠΡΟΣ, ΛΟΥΓΓ! ΕΠΙΘΕΣΗ!
MOUOU!

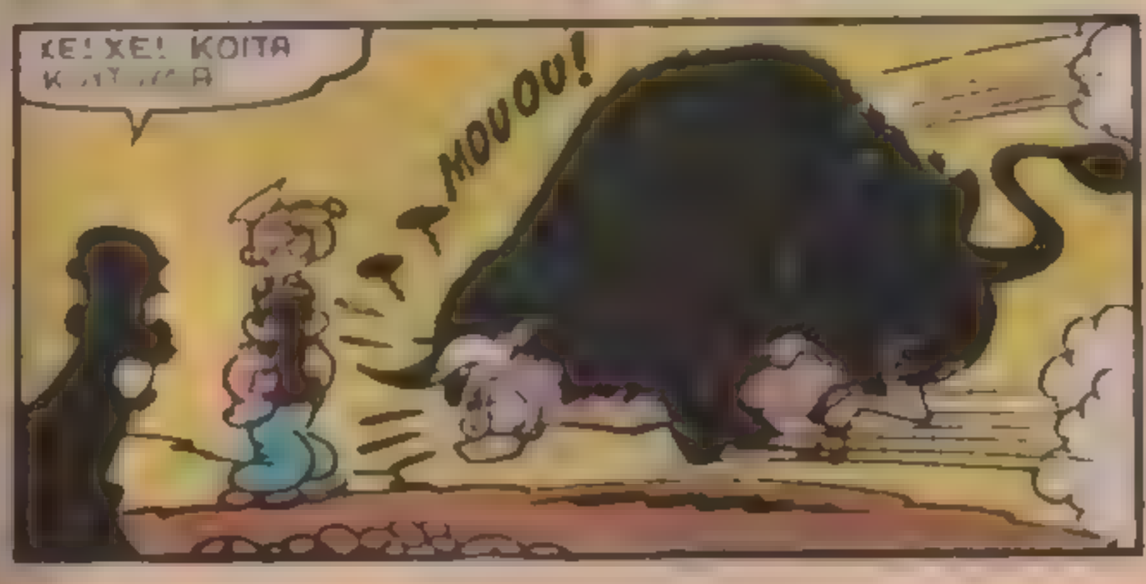
ΧΕ! ΧΕ! ΚΟΙΤΑ
MOUOU!

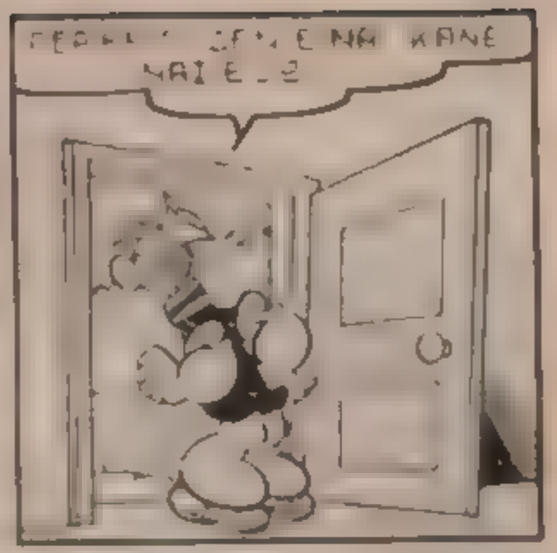

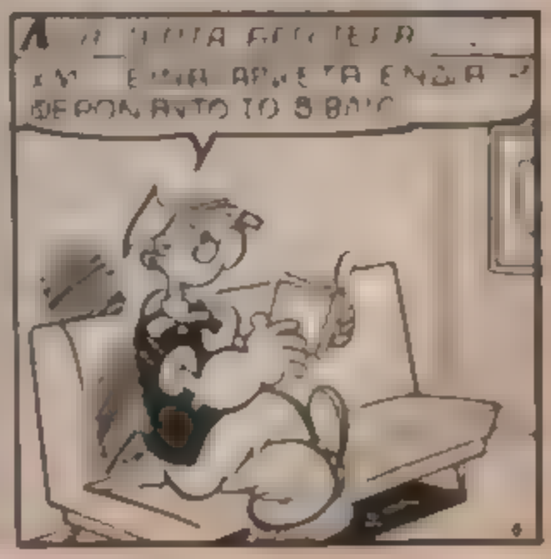

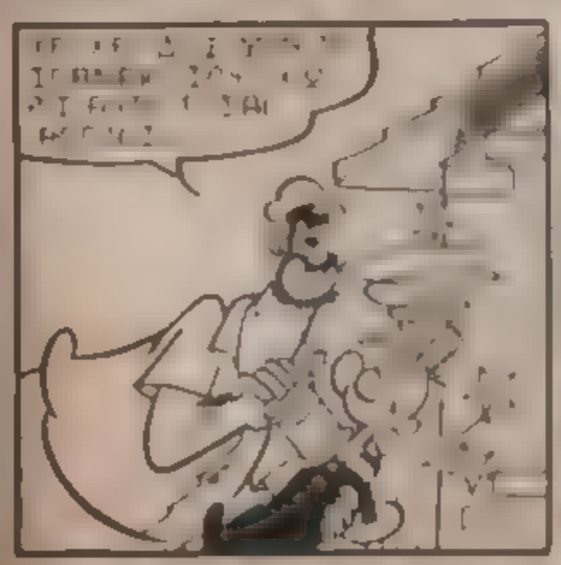

ΘΑ ΤΟΝ ΘΡΟΜΟΟΟ

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΛΙΓΟ...
ΟΧ! ΟΧ! ΤΙ ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΣ ΤΙ ΕΓΙΝΕ ;
ΤΩΡΑ ΘΥΜΑΜΑΙ! ΚΑΠΟΙΟΣ ΤΥΠΗΣΕ ΤΗ ΠΟΡΤΑ ΜΟΥ ΚΙ' ΟΤΑΝ ΒΓΗΚΑ ΕΞΩ... ΓΚΡΡ..
ΔΕΙΛΟ! ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΑΛΛΟΙ-ΜΟΝΟ ΤΟΥ!..
ΜΟΥ;
ΡΟΥΜΠΑ
ΡΟΥΜΠΑ
ΜΟΥΟΥΟΥΟΥ!
ΑΑΧ! ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ;
ΜΟΥΟΥΟΥ!
ΚΡΑΚ!
ΣΜΠΡΟΥΜ!
ΓΚΡΡΡ!
ΜΑ ΤΑ ΧΙΛΙΑ ΣΠΑΝΑΚΙΑ!
ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ ΤΟ ΣΠΙΤΙ!
ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΑΠΟ ΠΟΥ
ΓΚΡΡΡ!

ΜΑ ΤΟΥΣ ΧΙΛΙΟΥΣ ΚΕ ΡΑΥΝΟΥΣ ! ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΤΟ ΣΠΑΝΑΚΙ ΜΟΥ;
ΤΟΡΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΩΡΑΙΟ ΜΙΑ ΝΟΥΛΑ!
Ο ΤΑΥΡΟΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΠΙΤΕΘΗ!
ΓΟΥΡΡΡ. ΑΥΤΟΣ Ο ΤΑΥΡΟΣ ΤΑΧΕΙ ΜΑΖΙ ΜΟΥ
ΜΟΥΟΥ!
ΣΤΑΜΑΤΑ ΔΕΝ ΕΧΩ ΤΙ ΝΑ ΜΑΖΙ ΣΟΥ! ΑΣ ΓΙΝΟΥΜΕ
ΜΟΥΟΥ!

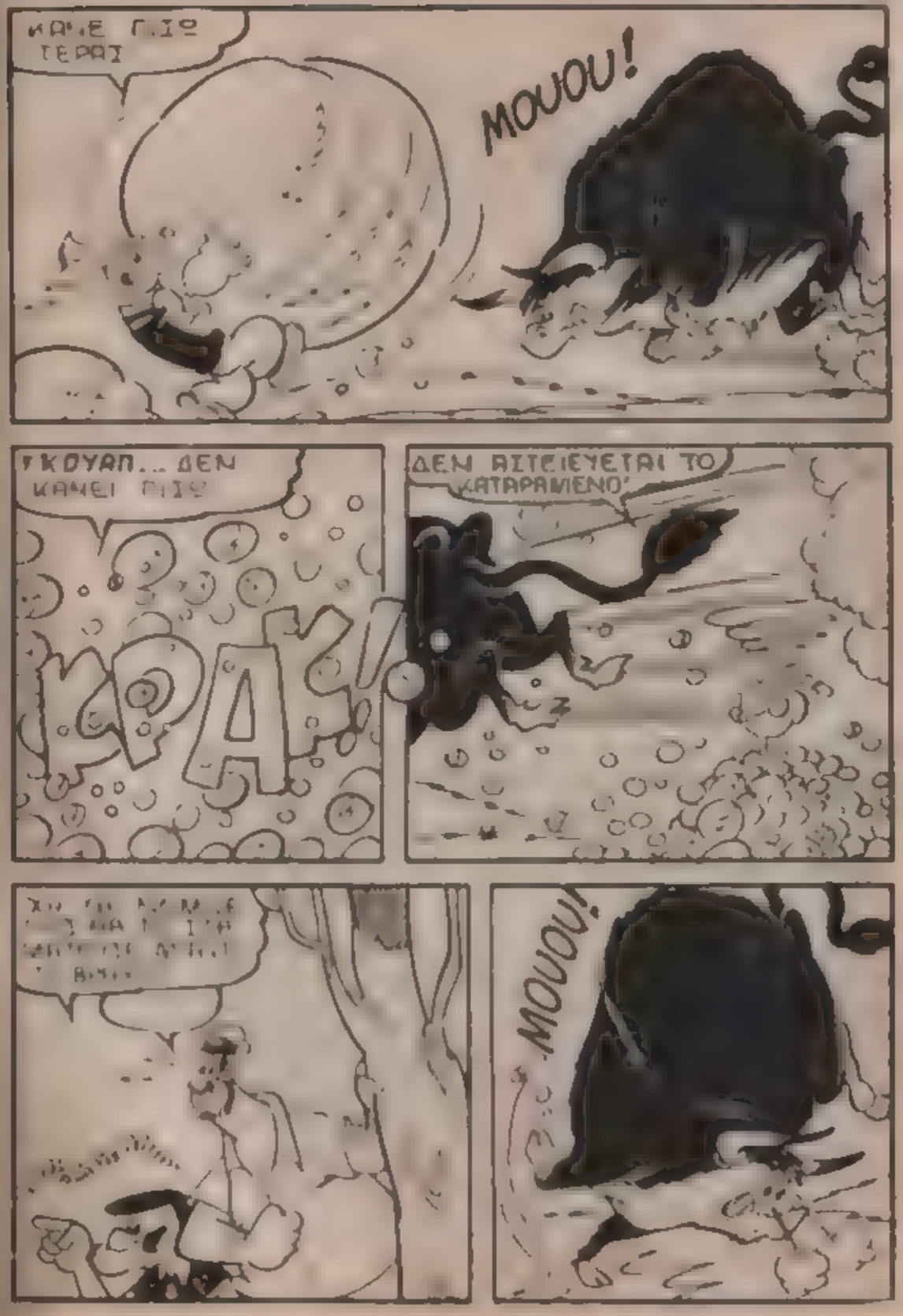
ΚΑΝΕ ΓΙΑ ΤΕΡΑΣ
ΜΟΥΟΥ!
ΓΚΟΥΑΠ... ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΠΙΑ;
ΔΕΝ ΑΙΣΘΑΝΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ!
ΜΟΥΟΥ!

ΔΡΟΜΟΟΟ! ΚΑΝΕΙ ΕΠΙΘΕΣΗ ΠΑΛΙ!..

ΑΥΤΟΙ Ο ΟΔΟΙ ΤΡΩΤΗΡΑΙ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ!

ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΠΟΤΕ ΠΙΟ ΑΥΤΟΙ!

ΜΟΥΟΥΟΥ!

ΟΥΡΓΚ!

ΚΛΑΚ

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΘΥΕΛΛΑ! ΑΚΕΜΟΙΤΡΟΒΙΛΙΟΙ : ΚΥΚΛΩΝΑΙ!..

ΧΑ!ΧΑ! ΠΟΤΕ ΑΛΛΟΤΕ ΔΕΝ ΔΙΑΙΚΕΔΑΙΑ ΤΟΙΟ! ΤΙ ΣΟΥ ΕΛΕΓΑ ΕΓΩ, ΜΠΡΟΥΤΟ;

ΑΧ! ΧΩΡΙΣ ΣΠΑΝΑΚΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ ΒΑΛΩ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ!

ΜΟΥΟΥ!

ΧΙ!ΧΙ! Ο ΠΟΠΑΥ ΕΙΝΑΙ ΚΟΥΡΑΙΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΕΙ ΝΑ ΠΑΕΙ ΜΑΚΡΥΑ!

ΠΡΑΓΜΑΤΙ...

ΑΧ! ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΩ ΑΛΛΟ!..

ΑΧ! Μ' ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΑΝ ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΟΥ!

ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΑ ΠΟΤΕ ΟΤΙ ΘΑΧΑ ΕΝΑ ΤΕΤΟΙΟ ΤΕΛΟΣ! Ο Α-ΜΟΙΡΟΣ!

ΜΟΥΟΥ!

Ε'Γ', ΓΙΑΤΙ ΑΡΑΓΕ ΣΤΑ-ΜΑΤΗΣΕ ΤΩΡΑ;
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΑΚΟΥ-ΣΕΙ ΣΤΗ ΔΙΑΤΑΓΗ ΜΟΥ: ΕΓΩ ΤΟ ΣΤΑΜΑ-ΤΗΣΑ!
Ε'ΓΠ!
ΕΓΩ ΣΟΥ ΕΚΛΕΨΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΑΝΑΚΙ! ΤΩΡΑ, ΕΦΤΑΣΕ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΣΟΥ, ΠΟΠΑΥ!
Ο ΜΠΡΟΥ-ΤΟ ΚΙ' Η ΜΑΡΙΣ-ΣΑ!
ΜΠΑΜ!
ΜΟΛΙΣ ΔΩΣΩ ΔΙΑΤΑΓΗ, Ο ΛΟΥΤ ΘΑ ΣΕ ΚΑΝΕΙ ΚΥΜΑ ΓΙΑ ΚΕΦΤΕΔΑΚΙΑ! ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΣΕ ΞΕΖΕΙ!
ΚΑΤΑΦΡΑ-ΜΕΝΟΙ!
ΚΑΝΕΙΣ ΛΑΘΟΣ! Η ΣΤΗΡΙΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΙΣΩ ΣΟΥ!
Ε; ΤΙ;
ΕΓΩ ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΤΙ-ΠΟΤΑ!
ΧΑ! ΧΑ! ΤΟ ΚΟΛΠΟ ΕΓΙΝΕ! ΔΩΣΕ ΜΟΥ ΤΟ ΣΠΑΝΑΚΙ!
Ε'ΓΠ!

ΚΑΙ ΤΩΡΑ, ΘΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΟΥ-ΜΕ!..
ΛΟΥΤ ΕΠΙΘΕΣΗ!
ΕΛΑ, ΤΑΥΡΕ ΤΗΣ ΚΑΚΙΑΣ ΩΡΑΣ!
ΜΟΥΟΥ!
ΜΠΡΟΝΓΚ!
ΚΑΙ ΤΩΡΑ, ΠΟΥ ΚΑΘΑΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΤΑΥΡΟ, ΑΙ ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΩ ΚΑΙ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΤΟΥ!
ΜΑΜΑ ΜΟΥ! ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΕΙΩ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ, ΠΟΠΑΥ!..
ΤΡΕΞΕ ΓΥΙΟΚΑ ΜΟΥ!

Ειναι τα καλλιτερα για ολους

Ζητειστε τα απο ολα τα περιπτερα

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ

ΜΠΑΓΚΣ

ΜΠΑΝΝΥ

και ή παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ